

Vilkaarene for Nordamerikas Deltagelse i Englands Kjødforsyning.

Foredrag i det Kgl. Landhusholdningsselskab d. 15. November 1893
af Landbrugskandidat Proprietær N. Heyman.

De Meddelelser, som jeg iaften skal have den Ære at forelægge det høje Selskab, skriver sig fra en Rejse, som jeg i Sommer har foretaget i de Forenede Fristater i Nordamerika paa Foranledning af en Opfordring af den danske Generalkommissær ved Chicagoudstillingen, Hr. Emil Meyer om at fungere som dansk Jurymand ved nævnte Udstillings Landbrugsafdeling. Jeg fulgte saa meget hellere denne Opfordring, som jeg derved forment at kunne faa Lejlighed til at faa et, om end kun lille Indblik i de Landbrugsforhold, hvorunder vore skarpeste Konkurrenter, Amerikanerne, virkede, og særlig fordi der gaves mig Lejlighed til, paa nærmere Hold, at danne mig et Billede af Kvægbruget, specielt Kjødproduktionen derovre, hvilket sidste netop paa nærværende Tid maa siges at have en ikke ringe Interesse for vort Land, saa vist som den i Foraaret paabegyndte danske Kjødexport til England, for hvilket det høje Selskab har virket saa meget, sikkert vil og maa faa en ikke ringe Betydning for vort Landbrug, under en vedvarende Afspærring for levende Kvæg til Tyskland og England, og selv under en eventuel Gjenaabning, er en Sag, som ikke strax bør henlægges, da man jo aldrig ved, naar man atter kommer i samme Situation som nu. Jeg havde

derfor mest min Opmærksomhed henvendt paa Kvægbrug, Kjødproduktion samt Exporten af Kvæg og Kjød, men da det kun var en begrænset Tid, jeg havde til min Raadighed, maa det undskyldes, at Meddelelserne paa mange Punkter ikke ere blevne saa fyldige, som ønskeligt kunde have været.

Naar man skal omtale Kvægbruget i et saa stort Land som Nordamerika eller blot de Forenede Fristater, er det jo en Selvfølge, at dette kun kan ske i sin store Almindelighed. Der er jo saa uendelig mange Forhold, som her gjøre sig gjældende, Klima, de vidt forkjellige Jordbundsforhold, Beliggenhed osv.; men foruden disse Forhold maa man stadig holde sig for Øje, at den nuværende Kvægbestand oprindelig er indført fra europæiske Kulturstater og indført til megen forskellig Tid, ligesom der stadig til den nyeste Tid har fundet en Paavirkning Sted fra Europa, specielt fra Storbritanien ved fornyet Indførsel. I de østlige Stater, særlig i det oprindelige Ny England med ældst Kultur, har naturligvis den direkte Paavirkning fra Moderlandet ydet sin største Indflydelse, de mellemste og vestligste Stater have da oprindelig for den største Del faaet sin Kvægbestand fra Østens Stater og modtager stadig endnu stærk Paavirkning ved en betydelig Indførsel af kostbare Avlsdyr fra disse. Ogsaa fra andre Lande end netop Storbritanien er der sket Kvægindførsel, saaledes fra Danmark, Hertugdømmerne og Holland, ligesom fra Spanien til Texas osv., men denne Indførsel er tildels foregaaet i en nyere Tid. Foruden disse Faktorer er der ogsaa en anden af stor Betydning, nemlig selve Befolkningen, der er sammensat af saare uensartede Elementer, for en stor Del Indvandrere fra den senere Tid, stammende fra en Masse forskjellige Nationer, og som, hvad rimeligt er, han medbragt højst forskellige Skikke, Metoder, Sædvaner og Forudsætninger fra Moderlandet, og som naturligvis maa gjøre sin Indflydelse gjældende saavel paa Kvægbruget som paa Agerbruget i det Hele.

Det Indtryk, man derfor faar af Kvægbrug og Kvæg-

hold specielt i Nordamerikas mellemste Stater, er den store Uensartethed, ikke alene med Hensyn til Kvæget i samme Egn, men ogsaa i samme Besætning; de utallige Krydsningsprodukter, hvori Korthornet naturligvis spiller den største Rolle, Manglen paa bestemte stedvante Racer, og en vis Mangel paa System og Plan i Principperne for Avlen.

Dermed er dog ikke at forstaa, at Kvægbruget i de nordamerikanske Fristater i Almindelighed staar langt tilbage, det kan det vist gennemgaaende ikke siges at gjøre. Derom vidner jo ogsaa de mange Kvægavlsforeninger, Kvægklubber, hvor man søger at udvikle og arbejde for Fremgangen af en enkelt Race, ved hvilke Bestræbelser man vitterlig er naaet til store Resultater; derom vidner de mange kostbare Avlsdyr, som fra Europa for ofte uhyre Summer ere indførte til Nordamerika. Ligeledes vise de saakaldte »Recorder« for Malkekvægets Vedkommende, at der paa dette Omraade er en stærk Kappelstrid oppe, ikke alene om at præstere den største Mælkemængde, men særlig om at præstere den største Mængde Smør eller Ost efter et bestemt Foder. Jeg tillægger i den Forbindelse, hvorom her er Tale, ikke det med Verdensudstillingen forbundne Kvægskue nogen særlig Betydning, uagtet der dér fandtes fortrinlige Avlsdyr fra forskjellige Stater, men som jo rigtignok adskilte sig betydelig fra hvad man saa ude omkring i Landet og paa Knudepunktet for al Kjød- og Kvæghandel i de Forenede Fristater, nemlig Union Stock Yards i Chicago. Allermest vidner dog Kvaliteten af det Kvæg og det Kjød, som udføres til England om, at der i denne, som i mange Retninger i Nordamerika arbejdes med Kraft og Energi, man stræber at vinde med, hvad man jo i mange Tilfælde har saa meget lettere ved, som de Resultater, man ofte efter Aarhundreders Arbejde er kommet til i den gamle Verden, ligge fremme, ofte lige til at tage op og benytte, og hertil ere Amerikanerne ikke sene, deri have de netop deres Force, hvad de vise slaaende paa mange Maader f. Ex. paa Mejerivæsenets Omraade.

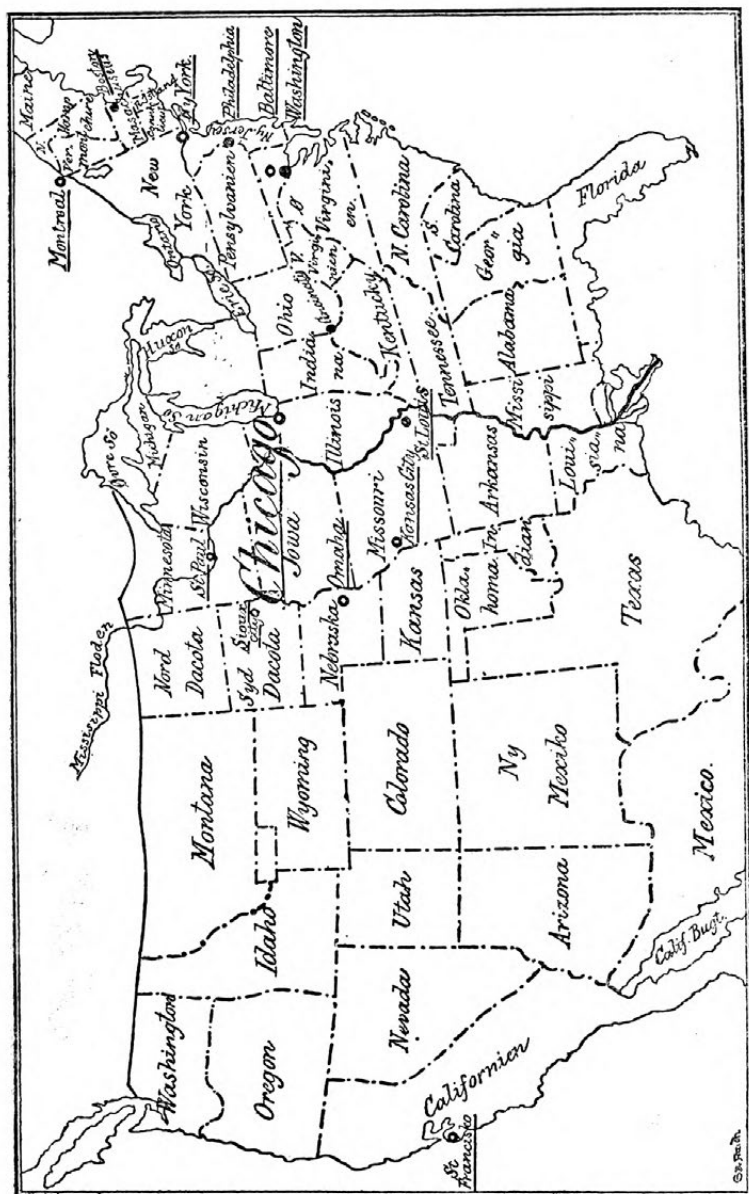
I Egnene imod Vest, i de stærkt kuperede stenrige Landstrækninger paa den østlige Side af Rockey Mountains, som Staterne Montana, Wyoming, Colorado samt den vestlige Del af Nord- og Syd Dacota, der paa Grund af Jordens Beskaffenhed ikke egner sig til Korndyrkning, og paa Texas Prairier — der blandt andet paa Grund af sit tørre Klima kun er skikket til Græsgange — træffer man paa store Hjorde af halvvildt Kvæg, — i Texas oprindelig af spansk Herkomst — let kjendeligt som mellemstort højbenet Kvæg, med vældige Horn, lang Hals og afskydende Kryds. — Om noget ordnet Kvægbrug er der naturligvis ikke Tale. Drifterne, Flokkene, ofte af uhyre Størrelse, overlades tildels til sig selv, maa ofte under Bevogtning af de saakaldte »Cowboys«, — beredne Hyrder — vandre lange Veje for at faa Vand; de mindst modstandskraftige fryse ihjel om Vinteren, hvorimod det kraftige Buffalogræs yder en fortrinlig Næring for Kvæget om Sommeren. Det er en kraftig haardfør Naturrace — der forresten for Texaskvægets Vedkommende i den sidste Tid er forsøgt krydset med Korthorn, — og afgiver et meget stort Kontingent af magert Kvæg til Majsstaterne længere mod Øst, hvor de da fedes. Tabel 1 viser saaledes Udførslen af Kvæg fra Staten Montana fra 1885—1892.

Tabel 1.

Udførsel af Kvæg fra Staten Montana
til de østligere Stater.

(Montana, 6600 danske □ Mile. Indbyggerantal 1890: 134,159)

Aar.	Antal
1885	79,089
1886	119,620
1887	82,134
1888	167,602
1889	123,880
1890	174,035
1891	250,000
1892	203,000

Kommer man 2—300 eng. Mile længere mod Øst møder man et andet Billede. Paa den frugtbare Højslette, der saa udmærket egner sig til Korndyrkning, som den østlige Del af Staterne Nord og Syd Dacota og Nebraska, hvor Kolonisterne først i den senere Tid er naaet hen, findes kun lidt Kvæg. Nybyggerne begynde her udelukkende med Kornavl, og dyrker Korn paa samme Plet Aar for Aar, brænder Halmen, har ikke Brug for Gjødning, og har derfor ofte ikke andre Husdyr end Trækdirene, undertiden Stude, nu hyppigere Muldyr. — Saaledes er der i »Red River« Dalen i Nord Dacota — som jeg besøgte, og hvor jeg ofte i halve Dage ikke saa Kvæg — dyrket Vaarhvede indtil 25 Aar paa samme Plet uden Anvendelse af Gjødning, og uden at et mindre Foldudbytte har været at spore; det er dog sjældent, uden netop paa saa frugtbar Jord, at saadant har kunnet lade sig gjøre, og der er ingen Tvivl om, at man efterhaanden og rimeligvis snart bliver nødt til at komme ind paa et Avlsbrug, baseret paa Brugen af Gjødning, altsaa paa Kreaturhold. Kommer man atter længere mod Øst til de saakaldte Mississippi-stater, som Jowa, Missouri, Kansas, hvor Kulturen er endel ældre, ofte fra Aarhundredets Begyndelse, baves nu større og bedre ordnet Kreaturhold; men disse Stater have gaaet samme Udvikling igjennem som de nys omtalte vestlige; nu er den absolute Korndyrkning forlængst et overvundet Stadium, og Udviklingen af Kvægbruget er gaaet rask frem. Tabel 2 a og b viser saaledes Fremgangen i Jowa og Kansas.

Malkekvæget har allerede i disse Stater faaet en vis Betydning, særlig i Jowa, men Studedefningen er endnu det almindeligste. Her er naturligvis ikke Tale om noget intensivt Kvægbrug, men dog om et Kvægbrug, støttet til Dyrkning af Kløver og Korn, og hvor Avlsbruget er baseret paa Brugen af Gjødning.

I de østlige Stater med en langt ældre Kultur, hvor Forholdene ere saa forskellige fra Vestens, og hvor der blandt andet finder en temmelig betydelig Import Sted af

Tabel 2 a.

Kvægbestanden i Staten Jowa.

(2520 danske □ Mile).

Aar	Antal Stkr	Indbyggerantal
1850	2,520	»
1860	540,088	»
1870	1,006,235	»
1880	2,612,036	»
1890	3,958,859	1,911,896
1892	4,011,233	»

Tabel 2 b.

Kvægbestanden i Staten Kansas.

Aar	Malkekvæg Stkr.	Andet Kvæg Stkr.	Ialt Stkr.	Indbygger- antal
1860	28,550	61,133	89,683	107,206
1870	250,527	109,088	359,615	364,399
1880	366,640	748,672	1,115,312	996,096
1890	674,705	1,676,080	2,350,785	1,423,485
1891	696,611	1,770,591	2,467,202	»
1892	631,386	1,708,368	2,339,754	»

Landbrugsprodukter, kommer Kvægbruget i mange Henseender til at ligne Forholdene i Evropa, Mejerivæsenet faar her større Betydning end Fedebruget.

Som Tabel 3 viser, er det samlede Kvæghold i de Forenede Stater særdeles stort i Forhold til Befolkningens Størrelse, og Udviklingen har, som man vil se, været meget stærk, saaledes fra ca 660 Stkr. Kvæg pr. 1000 Indb. i 1870 til c. 840 Stkr. i 1890, hvorimod der for Øjeblikket er Tilbagegang. Til Sammenligning tjener, at kun Irland med Hensyn til Kvægmængde i Forhold til Indbyggerantal staar højere, nemlig med 864 Stkr. pr. 1000 Indb. (i 1888), hvorimod Danmark kun har 682 Stkr.

Tabel 3.

Antal af Kvæg i de Forenede Fristater.

1. Jan. Aar	Malkekvang Stkr.	AndetKvang Stkr.	Ialt Stkr.	Indbygger- antal	Antal Kvæg pr. 1000 Indbg.
1870	10,095,600	15,388,500	25,484,100	38,558,371	c. 660
1880	12,027,000	21,231,000	33,258,000	50,155,783	c. 663
1885	13,904,722	26,866,573	40,771,295	"	"
1890	15,952,883	36,849,024	52,801,907	62,622,250	c. 840
1891	16,019,591	36,875,648	52,895,239	"	"
1892	16,416,351	37,651,239	54,067,590	"	"
1893	16,424,087	35,954,196	52,378,283	c.66,000,000	c. 792

Kvæg pr. 1000 Indb. (i 1888). Af Kvæget i de nord-amerikanske Fristater er kun c. 32 % at regne til Malkekvang i Modsætning til f. Ex. Danmark med c. 65 % (i 1888). I Forholdet til Arealet staar derimod Kvægholdet, som det var at vente, i de nordamerikanske Fristater særdeles lavt, kun med 6 Stkr. Kreaturer pr. □ Kilometer ligesom Grækenland, og af europæiske Lande staar kun Sverig, Norge og Rusland lavere med 5 Stkr., hvori- mod Irland har 49 Stkr., Danmark (i 1888) 38 Stkr. Kvæg pr. □ Kilometer.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved Mælkebruget, da det egentlig ligger udenfor dette Foredrags Ramme, men henvise til Tab 4, som viser Mejerivæsenets Betydning i i en Del af de vigtigste Mejeristater; som det vil ses gaar New York i Spidsen, Mejerivæsenet skal paa mange Maa- der staa højt der, jeg har ikke havt Lejlighed til at se det, men skal med et Par Ord omtale Mejerivæsenet i Jowa, hvor jeg opholdt mig nogle Dage.

I denne frugtbare Stat breder Fælles- og Andels- mejerierne sig meget i den seneste Tid, saaledes findes der dør 729 »Creamerier«, væsentlig i den nordøstlige Del. Grunden til Mejerivæsenets forholdsvis stærke Udvikling skyldes uden Tvivl for en stor Del den Mængde skan-

Tabel 4.

Antal Malkekæg i forskj. Stater.

Stat	danske □ Mil ca.	Indbygger- antal- 1890	Ialt Kvæg 1892 Stkr.	Malkekøer Stkr.	Malkekøer pr. dansk □ Mil c. Stkr.	Værdi pr. Malkeko. \$ c.
New York ..	2160	5,997,853	»	1,552,217	718	26 19
Jowa.....	2520	1,911,896	4,011,233	1,304,184	517	18 76
Illinois.....	2545	3,826,351	»	1,104,861	434	21 27
Pensylvanien	2045	5,258,014	»	929,091	454	25 25
Missouri ...	3125	2,679,184	2,550,556	869,726	278	17 50
Kansas.....	3715	1,427,096	2,461,202	690,611	185	»
Minnesota ..	3600	1,301,826	»	539,075	150	»
Nebraska ...	3490	1,058,910	1,643,174	530,338	152	»
Montana....	6605	132,159	»	16,393	2½	»

dinaviske og nordslesvigske Kolonister, som have nedsat sig i Jowa. Jeg besøgte saaledes, forsynet med Anbefalingsskrivelse, Familien Sliffsgaard fra Nordslesvig, som havde en Farm paa over 400 Acres (c. 300 Td. Land) c. 10 Mil fra den lille By Ceder Falls. Saa vel gamle Sliffsgaard som Sønnerne vare ivrige Mejerimænd; der holdtes c. 80 Stkr. Mejerikøer, som gik løse ude paa Kløveren. Det var som næsten overalt paa den Egn, store brede Køer med veludviklede Yvere, og i det hele forholdsvis veludviklede Malketegn, men uden noget bestemt Racepræg, derimod Blandinger af alle Slags, hvori dog Korthornet og den hollandske Race vare mest fremtrædende. Der lagdes ikke til, Køerne bleve, som vel var det almindeligste paa større Farms, indkøbte, og Prisen var for Øjeblikket 30—35 \$ for en 1. Klasses Malkeko. Forresten klagede gamle Sliffsgaard — og derom var han ikke ene — over Besværlighederne ved at faa malket, og blev øjensynlig meget opmuntret ved at høre om Jens Nielsens Malkemaskine. Køerne kom sent paa Stald om Efteraaret, og Hovedfoderet var om Vinteren Majs og Hø, undertiden

med Tillæg af Hvedeklid. Majsen gaves knust, hvad der langt fra var Tilfældet overalt, hvad jeg senere kommer til at omtale. Staldindretningen var forholdsvis god, — her er jo kun tale om Træbygninger — der var Fodergang i Midten, men Køerne bleve ikke bundne som herhjemme, men anbragte paa en, som det syntes mig upraktisk Maade, som dog skal være ret almindelig i Nordamerika, ved Hjælp af to lodrette Bomme, den venstre fast, den højre kun fastgjort forned, men bevægelig til Siden. Derved blev der saa meget Plads mellem Bommene, at Koen kunde faa sit Hoved ind, og den bevægelige Bom blev da holdt sammen med den faste ved en Jernbøjle. Kvæget staar vel mere frit paa denne Maade, men kan ikke slikke sig, hvad der maaske har mindre at sige, da Kvæget ikke alene vandes ude, men bestandig i godt Vejr, mindst een Gang om Dagen slippes løs i en Indhegning, eller ud paa Majsstubben. Paa andre Farms, som jeg besøgte, var Staldindretningen langt simplere, dog sædvanlig bedre end hvor der fedes.

Sliffsgaard havde haft fire Fællesmejerier, nu var netop det sidste ved at gaa over til Andelsmejeri, i hvilken Retning Udviklingen i det Hele taget nu gaar. Det Mejeri, som laa nærmest Sliffsgaards Farm, var som mange af Mejerierne, temmelig forfaldent (Andelshaverne var da ogsaa i Færd med at bygge et nyt), men det interesserede mig meget at se ganske de samme Redskaber som herhjemme; Burmeister & Wains Centrifuge, den almindelige danske Kjærne, Blikspande til Flødeafkøling osv., kun vor almindelige Træflødetønde var erstattet af en Blikbeholder. Arbejdsmetoden var da heller ikke meget forskjellig fra vore Andelsmejeriers. Mælken betales ikke her, — hvad nu ellers bliver ret almindeligt siden Babcocks Apparat til Undersøgelse af Mælkens Fedme er fremkommet, — efter Fedtprocent, men kun efter Prisen paa Smørret. Prisen paa Mælken var i Eftersommeren c. 70 Cents pr. 100 Pd. men havde været nede til c. 55 C. Mejeristen klagede over, at Mælken næsten aldrig var rigtig sød, naar den kom til

Mejeriet, hvorfor Selvsyrning, til trods for at Fløden afkøledes efter Centrifugeringen, benyttedes til langt hen paa Efteraaret. Den skummede Mælk gik tilbage til Levebrandørerne. Jeg fik det Indtryk af de faa Mejerier, jeg saa, at Mejeridriften, ialfald i Jowa, endnu ikke nær har naaet den Højde, eller er sat saaledes i System, som herhjemme.

Osterierne saa jeg ikke noget til, det er sikkert en betydelig Industri. Der udførtes saaledes i 1892 fra de Forenede Fristater for 7,676,657 \$ Ost (imod for 2,445,878 \$ Smør og for 236,358 \$ Mælk). Fabrikationen er forresten bleven noget berygtet, grundet paa kunstig Fedttilsætning til Cheddarosten.

Endnu skal jeg ganske kort omtale Udstillingen af Malkekøer, en Afdeling af et Dyrskue i Forbindelse med Verdensudstillingen i Chicago, hvor der i det Hele uddeltes ikke mindre end c. 150,000 \$ i Præmier. For Malkekvægets Vedkommende var den, som vor Udstilling herhjemme i 1888, delt i to Afdelinger. Den permanente Udstilling bestod af 3 indbyrdes konkurrerende Racer, nemlig Korthorn, Jersey og Guernsey; 25 Køer af hver. Desuden konkurreredes der ogsaa indbyrdes mellem Køerne af samme Race. Det var ret en Type paa Amerikanernes »Recorder«; der blev ved Bedømmelserne ikke alene taget Hensyn til Mælkemængden, men til dennes Fedme, Kvaliteten og Kvantiteten af Produkterne Smør eller Ost, alt i Forhold til det fortærede Foder, og med Henblik paa Dyrets af- eller tiltagende Vægt. Ved Ostningsprøverne, der ligesom Smørtlivirkningen blev udført paa Udstillingens arbejdende Mejeri, sejrede Jerseyerne.

Jeg skal ikke kunne bedømme, om disse Prøver havde stor praktisk Værdi; da jeg ikke havde Lejlighed til at følge dem i Enkelthederne, men de bleve forresten udførte omhyggeligt, ligesom Adgangen til Staldene var forment Publikum, for at Dyrene kunde faa den tilbørlige Ro. Saameget er ialfald sikkert, at der fandtes meget kostbare og ganske fortrinlige Individuer her, med særdeles fremtræ-

dende Malketegn. Det skal her blot bemærkes, at Fedtmængden i Mælken, ved en af de i Sommer foretagne Analyserækker, viste sig for Jerseyens Vedkommende at være 4,75 % hos Guernseyerne 4,57 % og hos Korthornet 3,74 %.

Den egentlige Kvægudstilling — som i Forbindelse med Hesteskuet varede fra 24. Aug. til 9. Sept. — talte over 1500 Individer. Af Malkeracerne var repræsenteret de 3 smaa Racer Jersey, Ayrshire og Guernsey; de sidste lgne Ayrshirerne en Del, men ere mindre og finere, ofte med afskydende Kryds og noget højbenede, men forsynede med meget svære Yvere. Jerseyerne have jo deres egen Type, smaa musegraa Individer, forsynede med Aal, og lyse Pletter omkring Øje og Mule. Disse tre Racer vare nærmest sendte fra østlige Stater som New York og Vermont, men ogsaa tildels fra vestlige. Endvidere var der af større Racer fremstillet de saakaldte »Holstein-Friesland«, nærmest som hollandsk Kvæg i Form og Lød, men noget sværere end man er vant til at se dem i Europa, særlig for Tyrenes Vedkommende, der tillige, som næsten ved alle Racerne, vare udstillede i altfor fedet Stand. Der var fortrinlige Køer fra østlige Stater, ligeledes fra Kansas, Michigan samt Kanada. Udstillingens bedst malkende Dyr »the Champion Cow«, den berømte Poulina Poul fra Chrurnhorn Farm i Staten New York, og som paastaas at være den bedst malkende Ko i Nordamerika, fandtes her imellem. Den skal i 1 Aar have produceret 1153 lbs. Smør og mødte med 2 Døtre hvoraf den ene i Trearsalderen skal have produceret 25 lbs. Smør i 7 Dage. Hvorvidt disse Talangivelser ere fuldt paalidelige, skal jeg naturligvis ikke kunne sige, de bleve ialfald ikke modsagte fra Konkurrenternes Side. Men varsom skal man naturligvis være overfor saadanne Talstørrelser, ligesom overfor saadanne Angivelser som at der er produceret 1 lbs. Smør af 12,55 lbs. Mælk.

Som en særlig Stamme af Holstein Frieslands Racen var fremstillet en Del af de saakaldt »Deutch belted

Cattle* fra flere Stater, samt Kanada. De lignede i Form og Størrelse aldeles Østfriserne, vare kun lidt sværere og dybere, men vare sorte, med Undtagelse af et hvidt Bælte midt over Kroppen. Stammen har for saavidt ingen særlig Betydning, men viser hvorledes man paa forholdsvis kort Tid, ved energisk Arbejde og en kyndig Haand er i Stand til at skabe en fuldstændig ensartet Stamme af fortrinlige Malkekøer; at de vare stærkt malkende, kan Hr. Jens Nielsen, hvis Malkemaskine blev benyttet til disse Køer, bevidne.

Brown swiss Cattle, sværlemmet graat ofte graa-broget Kvæg, med mørkere Mule og Pande, og store Horn, en Kvægrace, som vist kun er lidet udbredt i Nordamerika, var ligeledes repræsenteret paa Udstillingen. Det benyttes ligesaameget til Fedekvæg som til Malkekvæg.

Korthornsracen var som Malkekvæg fortrinlig repræsenteret og udmærkede sig ved sin Størrelse og ved forholdsvis stærkt Malkepræg. Som det var at vente, var denne stærkt udbredte Race sendt baade fra østlige og vestlige Stater, samt fra Kanada. —

De Oplysninger, jeg har samlet angaaende Kjødkvæget, falder ganske naturligt i Omtalen af Forholdene ude i Landet, af Kvægmarkedet i Chicago, samt af Kvægskuet, men da jeg i faa Ord har omtalt Malkekvæget dér, skal jeg nu fortsætte med Omtalen af Kjødkvæget.

Udstillingen var jo et Avlsskue, Klassifikationen var omtrent som herhjemme, Tyre, ældre og yngre Køer, Kvier og Samlinger, Stude vare naturligvis udelukkede, og et Slagtekvægskue skulde da ogsaa senere afholdes, men alligevel fik Kjødkvægudstillingen i høj Grad Udseende af at være et Fedeskue, i den Grad vare Individerne fedede med Udstillingen for Øje, hvad der meget besværliggjorde Bedømmelsen af det karakteristiske ved de forskellige Racer; særlig gjaldt dette Tyrene, der sikkert i den Stand, hvori de befandt sig, ikke vare avlsdygtige, men stode eller mest laa, dvaske og døsig, og Fedningsgraden var i mange Tilfælde drevet saa vidt, at Dyrene vare forsynede med Fedt-

knuder særlig paa Hofterne, hvilket naturligvis langt fra var til Pryd. De Federacer, der vare repræsenterede, vare alle engelske og skotske.

Først og fremmest Korthornet, som var fremstillet i alle mulige Afskygninger, og fra mange forskellige Stater, baade fra Øst og Vest, samt fra Kanada; Individerne udmærkede sig gennemgaaende ved deres Størrelse; de stod i saa Henseende over de øvrige Racer, men jeg fik det Indtryk, at Korthornsracen som Kjøddyr, om end den almindeligste, langt fra hører til det bedste, hvad der i den Retning præsteres i Nordamerika, og samme Indtryk fik jeg ogsaa ved at færdes paa Kvægmarkedet i Chicago, som ude i Landet; det synes som denne Race holdt ren, hvad den forresten sjælden bliver — dér ikke trives saa godt som i Moderlandet. Der var dog mellem de c. 200 Dyr, som vare fremstillede, fortrinlige Individer, og Udstillingens vægtigste — om ikke smukkeste — Dyr en Tyr paa 3000 lbs. fra Kentucky, fandtes herimellem.

Endvidere var der fremstillet Herefordracen rød-broget, næsten rødt Kvæg, med hvidt Hoved og vældige Horn, store kraftige Dyr, som skal være meget taknemlige at fede paa, hvorimod Kjødet, særlig i den ældre Alder siges at være mindre godt. Af de 120—140 Stkr. vare de fleste fremstillede fra Mississippistaterne samt en Del fra Kanada.

Af hornede Racer skal endnu blot omtales Devonracen, rødt vægtigt Kvæg med store opadvendte Horn, særdeles lige Ryg og udmærket Laarfylde; der var kun fremstillet c. 50 Stk. hvoraf en Del fra Kanada.

Af kullede Racer var der det sorte Aberdeen-Angus Kvæg, som jo ogsaa er lidt kendt herhjemme, og som er forholdsvis meget nyt i Nordamerika, Udstillingens smukkeste Dyr saavel hvad angik Form, Dybde, Laarfylde som Fordeling af Kjødet fandtes her. Saavel de østlige som de mellemste Stater samt Kanada vare repræsenterede, Der var ligeledes en Del af Galloway Kvæget, som ligner Angusracen meget, men er grovere, mere sværlemmet

samt har et svært, krøllet Hoved. Endelig var der fremstillet de saakaldte Red polled (røde kullede) og Polled Durham, mellem hvilke der forresten aldeles ingen Forskjel var at opdage, hverken i Form eller Lød; det var usædvanlig hoftebrede Individuer, men knap saa store som de øvrige Federacer. De vare væsentlig sendte fra de mellemste Stater.

Endnu skal jeg blot omtale den storartede Pleje, der blev Dyrene til Del paa Udstillingen. Stadig saa man Oppassere med forskjellige Remedier slibe Hornene, og gjøre dem blanke; Striglingen foretoges efter en større Maalestok; og Dækkener blev, trods den stærke Varme, benyttede for at holde Fluor og Insekter borte, og der blev holdt et vaagent Øje med at ingen af de Besøgende saa meget som befølte Kvæget, saa at det havde været vanskeligt nok at danne sig et Billede af Skuet, hvis Dyrene ikke skiftevis vare blevne fremførte i den vældige Arena i »Live Stock« Pavillonon, som indtog en Plads af 3 Acres, var bygget som Colossæum i Rom, og afgav 10,000 Siddepladser.

Jeg skal nu med et Par Ord omtale Fedekvægsforholdene, saaledes som jeg saa dem ude i Jowa, hvilken Stat det var blevet mig meget anbefalet at besøge, eftersom Forholdene dér kunne betragtes som Type paa Forholdene i en Del af de mellemste Stater. — Jeg har allerede omtalt Mælkekvæget, og om Fedebruget gjælder det end mere, at det drives paa en, ialfald for vort Øje, ret primitiv Maade, som dog derovre meget vel kan være rationel, eftersom det dér nærmest kommer an paa ved Fedebruget, som ved alle Landbrugsforhold, at nedstemme Udgifterne til det mindst mulige.

Fedningen er, som i de fleste Mellemstater, baseret paa Majsdyrkingen, som har en umaadelig Betydning for de nordamerikanske Fristater. Jeg har i Tab. 5 efter Statistician of Departement of Agriculture anført Mængden af avlet Majs og anden Sæd fra 1850—1890; som viser hvorledes man i den senere Tid er

Tabel 5.

Mængden af avlede Sædarter
i de Forenede Stater
angivet i Millioner Bushels (circa).

Aar	Majs	Hvede	Havre	Byg	Rug	Boghvede
1850	592	100	146	5	14	9
1860	858	175	172	16	21	17
1870	761	287	282	29	16	9
1880	1754	459	407	45	19	11
1890	2122	468	809	78	28	12

gaaet fra Hvede over til Majs, noget der har den største Betydning saavel for Kreatur- som for Svinefedningen. Som Roerne i England maa siges at være det hjemmeavlede Foder, som er Grundstenen for Fedningen, saaledes er Majsen det i de mellemste og tildels sydlige Stater i Nordamerika, og ikke blot i selve de majsdyrkende Egne, men ogsaa i Egne hvor Majsen ikke kan blive moden, og hvor den da i store Masser benyttes i Form af Grønfoder eller Ensilage — idet Majsen i saadanne Stater indkøbes, ofte efter stor Maalestok fra vestlige Stater, hvor den kun har en ringe Pengeværdi. Jowa er ret en Type paa et Majsland, og jeg har i Tab. 6 anført Mængden af avlet Majs og Havre i 1891 (desuden indføres der megen Majs) samt et Par Sædskifter fra denne Stat.

Der er ingen Tvivl om, at Majsdyrkingen yderligere vil stige der, som i andre Majsstater, alle Betingelser ere derfor. Den ringe Udsæd, Lejligheden til uden Brak at holde Jorden ren, idet Majsen nu ofte dibles saaledes, at Hestehypning kan finde Sted efter begge Ledder; det store Foldudbytte ofte til 50—70 Bushels, pr. Acres, gennemsnitlig omtr. 35 Bushels, samt den lette Høst, idet man kun tager Kolberne, der endda kan taale Regn og Frost, alt Momenter, der taler for, at denne Kultur sikkert endnu ikke har naaet sit Højdepunkt. Dertil kommer jo ogsaa

Tabel 6.

I Jowa avlet i 1891
 Majs ca. 335 Mill. Bushels.
 Havre ca. 116 - - -

Et Par Sædsrifter i Jowa

1	2
Iste Aars Kløver og Græs, gjødet til 2det Aars do. og do.	Iste Aars Kløver og Græs, gjødet til 2det Aars de. og do.
Majs.	Majs.
Majs.	Havre.
Havre (udlagt)	Byg (udlagt)

Majsens store Anvendelighed, ikke alene til Kreaturfoder, men ogsaa til Brød, til Stivelse, Brændevin, og i den sidste Tid ogsaa til Øl (indtil 40 %), nu da Amerikanerne, efter mange Aars Arbejde, har udfundet Metoder til at fjerne den fedtrige Kim fra Kjærnen. Man mærker Maisen i alle disse Produkter, Brødet bliver hurtigt tørt, Mælken faar en egen Smag, Smørret uden fin Aroma, Øllet bliver hvad man kalder for haardt, Flæsket noget tørt, Oxekjødet faar et vist blegrødt Anstrøg med stærk gult Fedt, er ofte noget haardt og grovt, men præsenterer sig udmærket smukt.

Opdrættet og Indskuddet til de større Farms, hvor Fedningen nærmest finder Sted, leveres enten fra mindre Landbrug eller opkjøbes i Form af halvvildt Kvæg — 2 til 3 Aars Stude og Kvier fra Vesten — paa Kvægmarkedet i Chicago, hvor der næsten bestandig er nok af denne Vare. Der lægges dog ogsaa en Del til, og Kalven faar da Lov til længe at patte Moderen, sættes efterhaanden paa mager Kost, og gaar ofte om Sommeren med det voxne Kvæg paa Græsmarken. Om Vinteren kommer det til Fedning bestemte Kvæg undertiden paa Stald, dog langtfra altid, næsten ligesaa almindeligt er det vist, at det gaar frit omkring i et Indelukke, hvor der da ofte

kun er et halvaabent Skur, saaledes som for Levekvægets Vedkommende. Nogen bestemt Race er her ikke Tale om, Korthornsblandingen er det almindeligste, men man ser ogsaa meget sortbroget Kvæg imellem. Før den egentlige Fedetid gives kun lidt Majs, men desmere i selve Fedeperioden, ofte 120—140 Dage. Der gives da hyppig indtil $\frac{1}{2}$ Bushel (28 Ø) pr. Dag pr. Hoved, og Studen skal da efter Sigende let i disse 120—140 Dage tage fra 250—350 Ø til i Vægt. Majsen gives ofte hel, ja undertiden i Kolben; jeg forundrede mig meget over denne Fremgangsmaade, som jeg dog begyndte at forstaa, da jeg saa en Mængde Svin, store og smaa, med den største Nøjagtighed gjennemløbe Gjødningen, og opsnappede hver eneste af den store Mængde ufordøjede Majskorn, som fandtes deri. Der holdes ofte 2 Svin for hvert Hoved, og Svinene skulle meget hurtig blive fede efter denne Fremgangsmaade, ligesom Flæsket skal blive af fortrinlig Kvalitet. Andre Steder nærved Farms, hvor man giver Majsen hel, er man en bestemt Modstander af denne Fremgangsmaade. Staldindretningen er ligesaa forskjellig. Undertiden ses gode lune Stalde som beskrevet paa Sliffsgaards Farm, nær derved kan man se meget primitive Staldindretninger, kun bestaaende af Skure, med hvilke man er godt fornøjede, og har benyttet i mange Aar. Opfattelserne er her som i saa mange Forhold ved Kvægbruget og Agerbruget i det hele, yderst forskjellige.

Efter at have set Forholdene ude i Jowa, og Fedekvægsudstillingen, søgte jeg at danne mig et Billede af Forholdene paa Chicagos berømte Kvægmarked, The Union Stock Yards, der har den allerstørste Betydning for Fedekvægshandelen (som Svinehandelen) i det hele, og for Omsætningen af Kvæg i de forskjellige Stater samt for Exporten af Kvæg og Kjød til Europa. Det er Verdens største Kreaturmarked, og vil sikkert i uoverskuelig Tid bevare denne sin Stilling, uagtet det jo ikke kan nægtes, at der med den stærkere Bebyggelse imod Vest, dels som Aarsag til, dels som Følge af det stærkt

udviklede Jernbanenet, efterhaanden skabes og udvikles andre større eller mindre Centra for Kvæghandelen. Af disse hvorom Tab, 7 giver nogen Oplysning, spiller Kansas City den største Rolle, og de store Slagteriejere i Chicago og New York ere kloge nok til itide at anlægge Filialer ved dette Marked. — Chicago er Knudepunktet for næsten alle Jernbanelinier, og Kvæg, Faar og Svin komme da ogsaa lige ind paa Kvægmarkedet — hvortil næsten alle Jernbanelinier have Sporforbindelse — saavel fra Vest som Syd og i Nord, men kun i ringe Antal med østlige Linier, i 1892 saaledes kun c. 3300 Stk. Kvæg eller 1 % af den samlede Tilførsel, hvorimod Udførselen mod Øst er meget betydelig, saaledes c. 99,000 Stk. eller 88 % af den samlede Udførsel.

Tabel 7.

Nogle Kvægmarkeder i de Forenede Fristater

Stock Yards i	Stat	Indført Kvæg
Chicago	Illinois	1892: 3,600,000
Kansas City	Missouri	1892: 1,500,000*)
South Omaha	Nebraska	1890: 606,700
St. Paul og Mineapolis	Minnesota	1891: 139,000
St. Louis	Missouri	»
Sioux City	Jowa	»

*) vistnok for højt opgivet.

Ligesom Udviklingen af selve Chicago er gaaet vidunderlig rask frem, saaledes har Fremgangen paa Union Stock-Yards været meget betydelig. I 1866, da Markedet aabnedes, var Værdien af tilførte Dyr 42,765,328 \$ og var i 1892 253,836,502 \$, altsaa 6 Gange saa stor. I Tab. 8 a og b gives en Oversigt over Ind- og Udførsel fra 1866—1892. Tab. 9 viser hvad Markedet kan rumme samt de største Indførsler, og hvad angaar Fordelingen af

Ind- og Udførslen efter de forskjellige Aarstider henvises til Tab. 10 a og b, hvoraf ses at den største Kvægtilførsel i 1892 har været i September, den største Kvægudførsel i Februar. Tab. 11 viser hvormeg det for de forskjellige Dyrs Vedkommende er slagtet dels til Byens Forsyning dels til de saakaldte »Packings« Forretninger, hvorfra den exporterer Kjødvarer under alle mulige Former. Forbruget af stort Hornkvæg i Chicago er af paa-

Tabel 8 a,
Indførsel af Kvæg til Union StockYards
fra 1866-1892.

Aar	Kvæg	Kalve	Svin	Faar	Heste
1866	393,007	»	961,746	207,987	1,553
1870	532,964	»	1,693,158	349,853	3,537
1880	1,382,477	»	7,059,355	335,810	10,398
1890	3,484,280	175,025	7,663,829	2,182,667	101,566
1891	3,250,359	205,383	8,600,805	2,153,537	94,396
1892	3,571,796	197,576	7,714,435	2,145,179	86,998
Ialt indf. i 27 Aar	40,518,336	1,129,176	131,353,711	20,542,483	695,213

Tabel 8 b.
Udførsel af levende Kvæg fra Union Stock Yards.

Aar	Kvæfi	Kalve	Svin	Faar	Heste
1866	263,693	»	482,875	75,447	162
1870	391,709	»	924,453	116,711	3,488
1880	886,614	»	1,394,990	156,510	8,713
1890	1,260,309	61,466	1,985,700	929,854	94,362
1891	1,066,264	48,331	2,962,514	688,205	87,273
1892	1,121,675	31,004	2,926,145	483,368	74,368
Ialt udf. i 27 Aar	19,524,251	355,717	42,680,791	7,695,252	639,905

Tabel 9.

Talforhold paa Union Stock Yards i Chicago.

	Kvæg Stkr.	Svin. Stkr.	Faar Stkr.	Kalve Stkr.
Plads til	50,000	100,000	30,000	6000
Største Indf. paa 1 Dag	32677 ^(25/9 92) (Sept. 92)	66,595 ^(5/12 92) (Novbr. 80)	18,797 ^(2/6 90) (Oktbr. 89)	3,068 ^(6/11 91) (Septbr. 91)
paa 1 Maaned for 1 Aar	385,4666	1,111,997	227,316	31,398
Tilførsel Torsdag d. 14/9	3,571,796 (92)	8,600,805 (91)	2,182,667 (90)	205,383 (91)
	16,010	25,367	12,642	575

Tabel 10 a

Total Indførsel af Kvæg til Stock Yards
i Chicago i 1892.

Maaned	Kvæg	Kalve	Svin	Faar
Januar	286,683	7,824	977,334	156,881
Februar	267,013	6,076	675,568	168,235
Marts	271,165	9,366	632,594	187,156
April	245,537	12,634	557,931	176,435
Maj	264,849	14,924	737,239	194,292
Juni	265,717	20,761	701,962	191,498
Juli	305,315	26,322	488,820	158,942
August	318,551	22,874	515,741	183,599
September	385,466	26,093	568,798	190,938
Oktober	345,230	23,905	547,496	200,198
November	326,950	14,744	646,213	178,968
December	289,320	12,053	664,639	157,937
Ialt 1892	3,571,796	197,576	7,714,435	2,145,079

Tabel 10 b.

Total Udførsel af levende Kvæg fra Stoks Yards
i Chicago i 1892.

Maaned	Kvæg	Kalve	Svin	Faar
Januar.....	102,499	2,399	305,602	21,400
Februar.....	107,371	1,464	333,329	44,330
Marts.....	107,191	365	315,095	52,158
April.....	101,038	2,035	239,517	50,817
Maj.....	90,566	1,608	249,728	48,649
Juni.....	75,045	1,850	231,035	54,077
Juli.....	83,531	5,011	205,993	41,195
August.....	82,435	1,907	165,950	27,740
September..	103,513	4,778	210,103	37,361
Oktober.....	91,712	4,210	240,116	40,114
November...	83,356	2,659	211,343	37,408
December...	93,418	2,718	218,334	28,119
Ialt 1892....	1,121,675	31,004	2,926,145	483,368

Tabel 11.

Slagtede Dyr til Chicagos Forbrug
og til Export.

	Kvæg	Kalve	Svin	Faar	Heste
Ialt for 1892	2,450,121	166,572	4,788,290	1,661,711	12,630
Ialt for 1891	2,184,095	157,052	5,638,291	1,465,332	7,123

lidelige Fagmænd opgivet mig til at være c. 450,000 Stk., Resten c. 2 Millioner Stk. er altsaa anvendt til Export, dels af »fresh Meat« til mange forskellige Byer særlig i østlige Stater samt til England, dels til Fabrikation og Export af salt Kjød i Tønder, Kjød i Blikdaaser (canned Meat), Kjødextrakt o. s. v.

For at vise, i hvad Forhold Kvæg og de forskellige Kjødvarer exporteres, anføres her følgende i Tab. 12.

Tabel 12.

Omtrentlig Værdi af Export af Kvæg og Kjødvarer i de Forenede Fristater.

	1891 \$ ca.	% af den samlede Udf. ca.	1892 \$ ca.	% af den samlede Udf. ca.
Kvæg	30,400,000	49,8	35,000,000	53,2
»fresh-Meat«	15,300,000	25,0	18,000,000	27,3
»canned Meat«	9,000,000	14,7	7,900,000	12,0
Salt Kjød.....	5,000,000	8,2	4,000,000	6,1
Andet Kjød	1,400,000	2,3	900,000	1,4

Efter disse Talangivelser, skal jeg saa godt jeg for-
 maar, give et Billede af Virksomheden paa Union-Stock
 Yards, der ligger i Chicagos vestlige Del, og ejes og ad-
 ministreres af et Aktieselskab, som for nogle Aar tilbage
 købte det hele, samt Retten til at drive Forretningen for
 c. 23,000,000 \$. Arealet er over 250 Acres og bestaar for-
 uden den store Bygning til Kontorer samt Vandværket,
 næsten udelukkende af aabne Folde til Kvæg og tildels
 Svin og lukkede Folde til Faar; alt af Træ. Hestene
 have deres egen Afdeling og sælges mest ved Auktion.
 Mellem dette Utal af Folde løber der en Uendelighed af
 Veje paa Kryds og Tvers, der danner Adskillelse mellem
 de forskellige Divisioner og Afdelinger. Ved Hjælp af
 Laager, der netop have Vejenes Bredde, kan Kvæget drives
 i alle mulige Retninger. Foldene ere store, ofte til c. 100
 Stk. Kvæg, indrette med Tremmeværk til $2\frac{1}{2}$ —3 Alens
 Højde, ofte med Trægulv, og altid forsynede med Vandings-
 trug. Der kan nu ikke være Tale om nogen stor Renlig-
 hed, Udskylning er næsten umulig, og jeg saa hvorledes
 Undergrunden i en Fold, hvor der skulde lægges nyt Gulv,

bestod af et Lag Morads i flere Fods Dybde, hvilket forresten ved samme Lejlighed blev borttaget. Saadanne Forhold ville ikke være heldige under en eventuel Epidemi, som Chicago dog hidindtil har været forskaanet for. Foruden de omtalte Veje, findes en Mængde Forbindelseslinier, overbyggede Broer, der føre hen til de forskjellige store Slagterier, der ligge op til Kvægmarkedet, og hvorover det dertil indkjøbte Kvæg føres, samt Broer til at føre det halvville ofte farlige Kvæg til dets reservede Pladser. Overalt paa hele Terrainet ses »Fairbanks« Vægte, der kan veje indtil 100,000 lbs. paa engang. Kvæget kommer ligesom Faar og Svin, saa godt som udelukkende med Jernbanen, i Alm. 20 i hver Vogn, hvori de, med Undtagelse af Tyrene, altid staa løse, og kun meget faa, i 1892 kun c. 6000 Stk., blive drevne ind fra Omegnen. Kreaturvognene ere, ialfald for Sommerens Vedkommende, indrette med Tremmer, og altid forsyne med Vandingsstrug. Sædvanlig kommer Kvæget i store Partier opkjøbt af Handelsfolk, men noget sendes dog ogsaa fra Farmere, særlig fra store Avlsbrug. Kommissionærerne, hvoraf der er c. 50—70 Stk., ses næsten altid ligesom Kjøberne til Hest, Afstandene ere jo saa store, og man er nu engang vant til at bedømme Kvæget fra Hesteryg. Stadepenge for et Stk. Kvæg er 25 Cents, hvor længe det end bliver staaende, desuden maa Høet betales med 1 \$ 50 C. pr. 100 lbs. for Thimotheï og 1 \$ for Prairiehø. Kommissionsgebyret er i Alm. 50 C. pr. Stk. Kvæg.

Handelen sker og skal udelukkende ske efter levende Vægt, i Modsætning f. Ex. til Markederne i Islington og Deptford, hvor der saa godt som aldrig vejes et Hoved, men udelukkende sælges pr. Stk. Saasomt et Parti er solgt, drives Dyrene til Vægten, og derfra enten til Slagterierne eller ofte tilbage til Folden — for senere at forsendes med Jernbanen — og Folden aflaaes da som Tegn paa at Kreaturerne ere solgte. De større Slagterier og Exportforretninger paa Pladsen, hvoraf der er c. 18 af Betydning, ere naturligvis de største Opkjøbere; desuden

optræder en Mængde Agenter og Handelsfolk fra forskjellige Byer, store og smaa, nærmest fra østlige Stater, først og fremmest New York. Hovedparten af de til oversøisk Export bestemte Stude, opkjøbes ligeledes paa Union Stock Yards. Det er kun sjælden, at Detailslagterne i Chicago optræde som Kjøbere, de forsyne sig nærmest fra de store Exportslagteriers rige Udvalg, og i de faa Undtagelsestilfælde, lade de Kvæget slagte i en dertil baseret Forretning, der da tager Betaling derfor i en Del af Talgen. Hver Søgnedag er der Marked, men om Mandagen er Tilførslen størst, derefter Torsdag; om Løvedagen er Virksomheden kun ringe.

Med Hensyn til Priserne henvises til Tab. 13 a for Aaret 1892 Vedkommende og til Tab. 13 b, der viser

Tabel 13 a.

Priser for forskjelligt Kvæg (\$ pr. Ctw.)

paa Stock Yards i Chicago 1892. Union Stock Yards Beretning.

Maaned	Export Stude	Export Stude	Fede Køer	Middel- maadigt	Texas- og
	1200—1500 lbs.	1500 1800 lbs.	600—1100 lbs.	Kvæg	Kvæg fra Vesten
Januar .	\$ 3,00 à 5,25	\$ 4,25 à 5,85	\$ 0,75 à 3,50	\$ 2,00 à 3,90	\$ 2,60 - 3,70
Februar.	- 3,00 - 5,00	- 4,25 - 5,60	- 1,00 - 3,35	- 1,80 - 3,90	- 3,15 - 4,15
Marts ..	- 3,45 - 5,00	- 3,90 - 5,15	- 1,00 - 3,45	- 2,25 - 4,05	- 2,25 - 4,05
April...	- 3,30 - 4,85	- 3,75 - 5,00	- 1,00 - 3,50	- 2,25 - 4,00	- 2,50 - 4,25
Maj....	- 3,65 - 4,85	- 4,10 - 4,90	- 1,00 - 3,80	- 2,00 - 4,10	- 2,35 - 4,05
Juni...	- 3,50 - 5,00	- 4,00 - 5,00	- 1,00 - 3,60	- 2,40 - 3,90	- 1,85 - 4,20
Juli...	- 3,45 - 6,10	- 4,50 - 6,10	- 0,75 - 4,00	- 1,50 - 3,60	- 1,50 - 5,25
August.	- 3,10 - 5,50	- 4,50 - 5,70	- 1,00 - 3,25	- 1,50 - 3,40	- 2,00 - 4,50
Septbr..	- 2,85 - 5,50	- 4,25 - 5,75	- 0,75 - 2,90	- 1,60 - 3,45	- 1,75 - 4,55
Oktober.	- 2,85 - 5,75	- 4,20 - 5,90	- 0,75 - 3,25	- 1,60 - 3,50	- 1,65 - 4,60
Novbr. .	- 3,00 - 5,85	- 4,35 - 5,90	- 0,75 - 3,25	- 1,50 - 3,45	- 2,25 - 4,50
Decbr..	- 3,00 - 6,35	- 4,25 - 7,00	- 0,75 - 3,60	- 1,70 - 3,55	- 2,35 - 4,50
1892..	\$ 2,85 à 6,35	\$ 3,75 à 7,00	\$ 0,75 à 4,00	\$ 1,50 à 4,10	\$ 1,50 à 5,25
1891..	\$ 2,70 a 6,50	\$ 4,00 à ,715	\$ 0,75 à 4,60	\$ 1,40 à 4,75	\$ 1,90 à 5,60

Tabel 13 b.

Priser for Exportstude paa Union Stock Yards i Chicago. \$ pr. Ctw.

	1888		1889		1890		1891		1892	
	lettere	sværere	lettere	sværere	lettere	sværere	lettere	sværere	lettere	sværere
	1200— 1350 lbs.	1350— 1500 lbs.	1200— 1350 lbs.	1350— 1500 lbs.	1200— 1350 lbs.	1350— 1500 lbs.	1200— 1350 lbs.	1350— 1500 lbs.	1200— 1350 lbs.	1350— 1500 lbs.
Højeste og laveste	275—640 330—675		260—500 295—540		275—510 325—560		288—596 323—614		285—585 325—635	
Pris	443 497		3,75 4,10		4,02 4,42		4,42 4,68		4,12 4,51	
Middel Pris for Aaret	4,70		3,95		4,22		4,55		4,32	
Middelpriis for alle Stude, lettere og sværere	4,70		3,95		4,22		4,55		4,32	

Gjennemsnitspriserne for Aarene 1888—1892. Hvad selve Kvæget paa Union Stock Yards angaar, saa findes der en Uendelighed af Raceblandinger og Former, og ligefra bundfede Angusstude til det fuldstændig magre Kvæg til Viderefodning. Det fede Kvæg er dog stadig i Overtal, ligesom det er Stude, som yde det største Kontingent til Markedet. Noget Lødekvægsmarked findes derimod ikke paa Union Stock-Yards, og fedede ældre Køer ere i det Hele sjældnere. Ser man imidlertid hen til Indholdet i en enkelt Fold, er Forskjellen i Fedegraden mellem Individerne, om de end bestaa af alle mulige Raceblandinger, ikke ret stor, man forstaar, at der har fundet en Sortering Sted, og højst 1 à 2 Høveder af simplere Kvalitet er stukket imellem. Hvad der ved første Øjekast forundrer, er Mængden af kullede Individer, og det begyndte næsten at løbe Surr for mig; ved nøjere Eftersyn viste det sig imidlertid, at hos en stor Del af Kvæget vare Hornene i en ung Alder savede eller brækkede af, noget man først er begyndt paa i den senere Tid. Fagmænd paastod, at Kvæget trivedes bedre, særlig ved derved at undgaa Rifter og Skrammer. I det Hele synes jeg, at Kvæget er noget større end man ser det f. Ex. paa Islington. Tre Aars Stude paa 1500 lbs. ere meget almindelige, og Stude paa 2000 lbs. og derover ere ikke helt sjældne om end ikke særlig yndede. De bedste og vægtigste Stude kjøbes i Almindelighed af de store Export- og Slagterifirmaer, og gaar for en stor Del til England i levende eller slagtet Tilstand. Da Exporten dertil begyndte i 1875 sendtes udelukkende allerbedste Varer; nu sendes der efter at Varerne ere blevne indarbejdede saa stærkt paa de engelske Markeder, ogsaa noget 2den Klasses Kvæg, (næsten udelukkende Stude) og Kjød, særlig for Liverpool Markedet, hvor Kvaliteten, ialfald hvad det levende Kvæg angaar, vistnok staar ikke lidt under hvad der ses paa Deptford Markedet. Saaledes saa jeg paa Tilbagerejsen flere Flokke af det halvville vestlige Kvæg i Birkenhead (Liverpool). Studene staa dog i Gjennemsnit en Del over hvad der

sendes fra Kanada til England. Nogen bestemt Race tror jeg ikke der gives Fortrin til Export, det skulde da være Angusstudene, som ere meget afholdte.

Op til Union Stock-Yards, kun skilt derfra ved et bredt Belte af Jernbaneskiner, findes de før omtalte Slagterier og saakaldte »Packings« Forretninger, der ere voxede op til en hel By af vældige Fabrikbygninger og Pakhuse forbundne med overbyggede Broer, hvor Gaderne vrimle af Transportvogne, ofte forspændte med indtil sex Heste. Der hersker et myldrende Liv og en afskyelig Stank, og selv i tørt Vejr, hvormed man i Chicago, ligesom herhjemme har været velsignet i Sommer, en alt andet end renlig Tilstand. Hvad der forøger Myldret er en Masse Besøgende særlig til de tre største Fabriker. Enhver er velkommen og Gjæstfriheden benyttes i udstrakt Maalestok; de Besøgende føres i Hold paa c. 100 ad Gangen omkring langs Gallerier, der ere byggede til samme Brug. Denne Maade at se Fabrikerne paa, kan naturligvis kun tilfredsstille den, som kommer for at se Union Stock-Yards og hvad dermed staar i Forbindelse, som en af Chicagos største Seværdigheder, men ikke den, som vil se noget virkeligt, og lære Forholdene rigtig at kjende. Der blev da ogsaa under mine hyppige Besøg bestandig givet mig særlig Fører med, samt Tilladelse til at færdes overalt i Fabrikerne, og kan jeg ikke noksom paaskjønne den overordentlige Elskværdighed, der ved enhver Lejlighed blev vist mig fra Amerikanernes Side.

Det største Firma af dem alle, særlig paa Svineslagtingens Omraade, maa Armour & Co. siges at være, dette Firma gjælder endog for Verdens største Forretning; dets Bygninger, hvorimellem der løber en overbygget elektrisk Jernbane, indtager et Areal af 40 Acres, og der beskæftiges c. 11,000 Mennesker. Armour & Co. blev grundet i Milwauki i 1864 som en mindre Forretning, flyttedes snart til Chicago, og er voxet op sammen med Byen. I 1866 slagtedes saaledes kun 20,000 Svin, i 1892 (se Tabel 14) $1\frac{3}{4}$ Million Stk. Kvægslagteriet

Tabel 14.

Opgivne Slagtninger hos de største Firmaer
i Chicago og New York i 1892.

Firmaets Navn	Kvæg Stkr.	Svin Stkr.	Faar Stkr.
Armour & Co.	850,000	1,750,000	600,000
Swift & Co.*)	1,189,498	1,134,692*)	1,013,527
Nelson Morris & Co.....	786,943	673,439	378,741
Armour & Co's Filial i Kan- sas City.....	350,000	800,000	40,000
Estmanns limited, New York	275,000	»	»
Schwartzschild&Sulzberger New York.....	125,000	»	»
do. Filial i Kansas City	200,000	»	»

*) incl. Filialer.

paabegyndtes noget senere, og er nu naaet op til 850,000 Stk. aarlig, desuden slagtes 600,000 Stk. Faar. Firmaet har flere Filialer i Vesten, hvoraf det i Kansas City er det betydeligste. Der slagtedes der i 1892 800,000 Svin, 350,000 Stk. Kvæg og 40,000 Stk. Faar. Her kan naturligvis ikke være Tale om at komme ind paa alle Firmaets forskellige Afdelinger, som Svineslagteriet, Røgeriet, Pølsefabriken, Butterinefabriken, Uldsorteringsanstalten, »the canned Meat Department«, Kjødextraktfabriken, Blodgjødningsfabriken og Limfabriken og flere. Princippet ved hele det storartede Apparat er at Alt benyttes, og Intet gaar tilspilde.

Kvægslagtningen indtager en meget fremrykket Plads i Virksomheden (om end Svineslagteriet vel er den største Afdeling) og beskæftiger c. 1200 Mand. Kvæget, hvoraf der ofte slagtes indtil 5000 Stk. pr. Dag, ledes ved Hjælp af en dertil dresseret Stud fra Folden paa

Stock-Yarden over de før omtalte overbyggede Broer til Slagteriets Folde, derfra op ad en Skraaning til Slagteriet, hvor en Snes Stykker ad Gangen bliver sluppet ind i et Rum i Bygningen, hvorfra de fordeles til mindre Celler med Plads til et, højst to Høveder. Fra en Bro ovenover giver en Mand, der har stor Øvelse deri, Studen et velrettet Slag paa Panden med en langskaftet Øxe af Form omtrent som en Skærvehammer. Andre Methoder, som at skyde Dyret eller at stikke et skarpt Spyd ind i Rygmærven lige bagved Nakken, ere nu forladte. Saasnart Dyret bedøvet er faldet om, hæves en Lem ind mod Slagterrummet, og ved en sindrig Mekanisme vippes Gulvet med det samme saaledes, at Studen falder ned paa Slagteriets Gulv nedenunder. I en Fart befæstes en Jernkjæde om Bagbenene, og i et Nu hejses Studen op og stikkes. Denne Methode er forholdsvis ny, før brugtes at stikke Studen før Ophængningen, men der paastaas, at Blodet kommer bedre og hurtigere af, ved at Dyret hænges op i Bagbenene. Saasnart Døden er indtraadt, skæres Huden fra Hovedet, dette fra Kroppen, og denne passerer nu paa Ruller fra den ene Ende af Slagteriet til den anden; efterhaanden tages Huden af — hvortil dog ikke Kniv, men et Redskab, ikke ulig en Sukkerøxe, benyttes, og da nærmest den flade Side — Indvoldene tages ud o. s. v., hver Mand har sit bestemte Arbejde, en i Praxis stærkt udviklet Form for Arbejdets Deling, hvorved hver enkelt faar en uhyre Færdighed i sin Specialitet, og hvorved det Hele gaar for sig med en overordentlig Præcision. Kroppene saves halvt igjennem, Resten hugges med en meget skarp tyndbladet Øxe, og saa nøjagtig at Savning og Hugning er vanskelig at adskille. Hvad jeg ikke har set andre Steder, og hvad vi herhjemme ikke anse for heldigt, er Kroppenes Afvidskning med en fugtig Klud. Siderne rulles nu videre paa Skinner, hen til de op til Slagteriet stødende Afkølingsrum. Her finder da strax en Sortering Sted, og Kjødet bliver nu sædvanlig hængende her, hvor Luftens Temperatur ved Koldluftmaskiner hol-

des nede til en Temp. af c. 33—34 Fahr., altsaa nær Frysepunktet, i 40—80 Timer og bliver i den Tid synt af Kjødkontrollen. Det kan her bemærkes, at der saa godt som aldrig findes Tuberkulose, og jeg har i de 14 Dage, jeg færdedes i Slagterierne, ikke set et eneste Tilfælde, kun hos Kreaturer fra Bærmestalde skal denne Sygdom forekomme. Der er i det Hele Plads til 15,000 Kroppe i Kølerummene. Af de c. 5000 Stk. Kvæg, som undertiden slagtes om Dagen, benyttes c. 3000—4000 Stk. til Export i Form af »killed refrigeratet beef«, det er stærkt afkølet — men ikke frosset — Kjød i halve Sider. Resten beregnes dels til stedlig Forbrug, dels til Kjød i Daaser, til Pølsefabrikation, Kjødextrakt o. s. v.

Armour & Co. har som mange større Firmaer deres egen »Linie«, som for det nævnte Firmas Vedkommende bestaar af 3200 Jernbanevogne — de fleste Afkølingsvogne — som ejes af Forretningen og har kostet denne c. 1000 \$ pr. Stk., og hvis Overbygning maa fornyes hver 8de Aar. Disse Vogne befordre alle mulige Kjødvarer omkring i Amerika, og der gaar næsten Tog hermed hver Dag i alle Retninger. Vognene ere hvidmalede, c. 14 Alen lange, og kunne tage 114 Fjerdinger, de ere isolerede ved dobbelte Vægge hvorimellem Papirsmasse, ligesom der er anbragt Gummilister ved Dørene. Isbeholderne ere som hos os i Gavlene paa Vognene, og Isen kommes i foroven. For at holde Temperaturen saa nær Nulpunktet som muligt, har Armour & Co. flere Isstationer undervejs, især paa New York Routen, til hvilken der medgaar c. 2 Døgn. Ved Indladningen holde Afkølingsvognene, »Refricator Cars«, lige udenfor Kølekamrene. Efter at Kjødsiderne ere skaarne igjennem, saaledes at der kommer 9 Ribben til Bagfjerdingen, indsyes Fjerdingerne i en Slags hvid Gaze omtrent som Ostelærred, og rulles hen for at vejes. Vægten — omkring 200 lbs. — paamales hver Fjerding, og saa rulles disse lige hen til Jernbanevognene, For- og Bagfjerdingerne hænges op hver for sig i løse Kroge, der igjen anbringes i et Tremmeværk under Taget. Kjød-

vægten af Studene er opgivet mig til at være fra 57—60 % af den levende Vægt. Nyretælgen bibeholdes.

Jeg har i Tab. 14 givet nogle Oplysninger om endel af de største Slagterifirmaer i Chicago og New York, hvorefter det ses, at Swift & Co. slagter flere Kreaturer, men ingen af Forretningerne have saa mange forskellige Afdelinger som Armour & Co. Fremgangsmaaden ved Slagtningen er forresten næsten ens hos dem alle. Armour & Co. exporterer ikke til Europa, hvilket er Tilfældet med en Del af de andre. —

Med Hensyn til Kvæghandel og Slagteriforhold staaer New York meget tilbage for Chicago. De omkring New York liggende Egne og Stater ere ikke særlig kvægfedende. Udskuddet fra Malkekvægsbesætningerne bliver i mer eller mindre fedet Tilstand solgt paa smaa lokale Markeder; hvad der kommer til New York er næsten udelukkende Stude og Buller samt nogle faa Tyre til Pølsefabrikation. Den største Del, sikkert langt over Halvdelen af Fedekvæget, kommer fra Chicago, samt fra St. Louis, Kansas City o. s. v. Der er i det Hele en umaadelig Trafik mellem disse Byer og New York. Fragten er billig, saaledes fra Chicago til New York, hvor der er c. 1000 eng. Mil, c. 28 C. pr. 100 lbs. Der existerer dog, om ikke i selve New York, saa dog i New Jersey, et efter vore Forhold ret betydeligt Kvægmarked; jeg fik ikke Lejlighed til at besøge det, men det sagdes mig, at det sædvanlig var mindre gode Dyr, der fremstilledes, de store Exportslagterier forsynede sig kun sjælden derfra, den største Part gik som Mellemlager til Byens Forbrug, og simplere Kvaliteter til Landslagterne. Selve Exportslagterierne ere i Hænderne paa enkelte store og en Del mindre Firmaer, der alle have deres Opkjøbere i Chicago og andre Pladser i Vesten. Disse Forretninger, hvori der slagtes baade 1ste Klasses Stude til Export (samt til Forsyning af Hoteller o. s. v.) og simplere Kvaliteter, hvorimellem en Del vestligt og Texas Kvæg, beregnet til den fattige Befolkning i New York, ere naturligvis langt

mindre end Slagterierne i Chicago, men langt renligere end disse og bedre indrettede; medens saaledes alt det Indvendige i Slagterierne i Chicago er af Træ, findes her ofte Asfaltgulve o. s. v.

Det største Firma er Eastmanns lim., som er en af de største Exportører af fersk Oxekjød til England. Efter Opgivende slagtes 5—6000 Stkr. Hornkvæg om Ugen i den bedste Tid, og skal Firmaet enkelte Aar have sendt henimod 100,000 Stkr. Hornkvæg i slagtet Tilstand og c. 8 til 10,000 Stkr. levende Kvæg til England. Firmaet har en stor Del Filialer og Boutiker i engelske Byer. Slagtingen foregaar her som i Chicago; kun en Del af det bedste Kvæg slagtes efter jødisk Ritus, den saakaldte Schächtning, som blandt andet bestaar deri, at Dyret ikke bedøves. Her blev en Jernkjæde lagt om Bagbenene paa Studen, der derefter blev hejset i Vejret, og dræbtes ved et vandret Snit af en meget stor og særdeles skarp Kniv, hvorved Luftrøret blev overskaaret og Hovedet næsten helt skilt fra Kroppen, hvorved Blodet meget hurtig løb af. Jeg skal ikke inklade mig paa at bedømme, hvorvidt denne Slagtemethode er at foretrække for den almindelig anvendte; selv Fagmænd ere meget uenige herom; Spørgsmaalet er forøvrigt for Øjeblikket stærkt fremme saavel i Tyskland som i England.

Et andet Firma Schwartzschild & Sulzberger opgav at slagte 125,000 Stk. stort Hornkvæg aarlig foruden 200,000 i Firmaets Filial i Kansas City. (Tab. 14). Til England opgaves Exporten at være 35,000 Kroppe, foruden 35,000 Stk. levende Kvæg. Disse Opgivelser ere vist dog for høje for Aaret 1893.

Firmaet Goldschmidt & Co. skal i den bedste Tid have sendt 60,000 Stk. levende Kvæg til England, men sender ikke Kvæg i slagtet Tilstand. —

Før min Afrejse fra Amerika overværede jeg Indladningen af »fresh Beef« nemlig fra Eastmanns lim. i Dampskibet »New York« af »American Line«. Temperaturen af Kjødets i Kjølerummet var ved Udtagningen

c. 38° Fahr., altsaa noget højere end hos Armour & Co. (33—34° F.). Ved Hjælp af Firmaets Damppram blev Kjødet — der ligesom i Chicago var indsyet i Gaze — fra Slagteriet bragt ud til Skibet, der laa ved en af Kaierne. Ved en Dampkran hejsedes c. 20 Fjerdinger Kjød ad Gangen ned i Kjølerrummene, hvoraf der var 3 af forskjellig Størrelse, og som tilsammen afgav Plads til 1840 Fjerdinger. Disse bleve hængte op i korte bevægelige Kroge, der atter vare til at fastgjøre i Loftets Lægter. Der herskede en stor Renlighed i disse Rum, saaledes var Gulvet belagt med nyt Sækkelærred, for at en Del af Bagfjerdingerne, som kom til at berøre Gulvet, ikke skulde tilsmudskes. Højden i Kølerrummene var nemlig kun 70°. Afkølingen, der efter Opgivende blev holdt nede paa 32—33° Fahr., naar Indladningen var sluttet, frembragtes ved Koldluftmaskiner, og overførtes gennem et tæt Lag af Rør under Loftet i Kjølerrummene; disse Rør vare helt bedækkede af Sne hidrørende fra Fortætning af Luftens Fugtighed.

Foruden fra New York exporteres der ogsaa fersk Kjød saavel som levende Kreaturer fra Boston, Philadelphia og Baltimore. (Tab. 15). I Skibe, der besørge Transporten af levende Kvæg, er der oftest Plads til 300—700 Stkr., i et enkelt nyt Skib, efter Sigende, endog til 1100 Stkr. Nogle af de vigtigste Linier ere opgivne i Tab. 16.

Tabel 15.

De vigtigste Firmaer, der exportere levende Kvæg fra de Forenede Fristater til Storbritanien.

Nelson Morris & Co., Chicago.
 M. Goldschmidt, New York.
 I. Schamberg, New York.
 Schwartzschild & Sulzberger, New York.
 Myers & Housemann, Baltimore.

De vigtigste Exportfirmaer

for »Killed refrigeratet beef« fra de Forenede Fristater til Storbrit.

Eastmanns Limited, London og New York.
 G. H. Hammond & Co. Ltd., London og Hammond.
 Swift & Co., Chicago.
 Nelson Morris & Co, Chicago.
 Schwartzschild & Sulzberger, New York.

Med Hensyn til Omkostningerne ved Forsendelsen af saavel levende Kvæg som fersk Oxekjød til England, saa ere disse langt ringere, end da Exporten begyndte, endog under det Halve, og det er ogsaa i de nuværende særdeles billige Fragter at Grunden maa søges til, at Exporten med de nuværende lave Priser for Oxekjød i England, i det Hele taget har været mulig.

Fragterne ere dog noget fluktuerende; i 1891 efter det russiske Kornudførselsforbud, steg de ikke lidt, hvad der vel nok har været en medvirkende Aarsag til den mindre Forsendelse af levende Kreaturer i nævnte Aar. Jeg har i Tab. 17 a og b opgivet Omkostningerne ved Forsendelse

Tabel 16

De vigtigste »Linier« for levende Kvæg til Storbritanien.

Domminion Line	fra New York	til Liverpool	
White Star	» »	do.	» do.
Wilson	» »	do.	» London
Johnstone	» »	Boston	» do.
Warren	» »	do.	» Liverpool
Beaver	» »	New York	» do.
Johnstone	» »	Baltimore	» London
Allan	» »	do.	» Liverpool

Tabel 17 a.

Omkostningerne ved Forsendelsen af lev. Kvæg fra Chicago til London. 1893.

	Kr. Øre. pr. Stk.
Jernbanefragt for Kvæg fra Chicago til New York 28 c. pr. Ctw. Beregnet for en Stud til 1200 lbs. 3 \$ 36 c.=...	12 43
Dampskibsfragt pr. Hoved 9 \$ 60 c.=.	35 52
Omladning i Gravesend eller Dok 3 Sh.=	2 70
Opstaldning i Deptford 5 Sh.=.....	4 50
Kommission 4 Sh. 6 d.=.....	4 05
Driverløn osv. 1 Sh.=.....	0 90
Ialt....	60 10

af levende Kvæg og »fresh Beef« til England efter de Oplysninger, det har været mig mulig at skaffe. —

Betragte vi nu som Helhed Nordamerikas Deltagelse i Englands Kjødforsyning, maa tillige Kanada, et Land af Størrelse som de Forenede Fristater (c. $3\frac{1}{2}$ Mill. eng. □ Mil), men med et Indbyggerantal af kun 4,833,000 (i 1891), tages med i Betragtning, da Exporten, særlig hvad levende Kvæg angaar, har spillet en meget stor Rolle, og endnu, uagtet der er Tilbagegang, har en ikke ringe Betydning.

Exporten af levende Kvæg fra Amerika paabegyndtes i Kanada, nemlig i 1874, med 455 Stk., senere steg Kanadas Kvægexport stærkt, kulminerede i 1890 med 120,469 Stk. Kvæg, har siden den Tid været i Tilbagegang, (Tab. 18) og bliver igjen mindre i 1893, idet den til 1ste Nov. d. A. kun andrager 77,568 Stk. Kvæg mod 95,595 Stk. til samme Tidspunkt i 1892. Kanada har jo været saa heldig at have fri Indførsel af Kvæg til Storbritanien, altsaa uden Slagtetvang, indtil der i Octbr. 1892 opdagedes Tilfælde af Ovens ondartede Lungesygge hos nogle Kreaturer indførte til Dundee; inden den Tid sendtes fra Kanada en Del magert Kvæg til Skotland. De nordamerikanske Fristater mistede allerede den fri Indførsel i Slutningen af Halvfjerdserne. Der arbejdes iøvrigt begge Steder energisk ved Dyr læger og Agenter for atter at faa fri Indførsel, hvad der dog vel næppe bliver Tale om. Exporten af Faar og Lam fra Kanada har været i stærkt Aftagende siden 1887 (Tab 18), og Exporten af ferskt Oxekjød har været meget svingende og er nu ganske ophørt (Tab. 19). Udførslen fra Kanada sker fra Quebeck og Montreal og maa paa Grund af Ishindringer indstilles det meste af Vinteren. —

Se vi nu hen til Exporten fra selve de Forenede Fristater, viser Tab. 20 Forholdet med Hensyn til levende Kvæg og Faar.

Exporten begyndte 1875 med kun 299 Stk. Oxer og Tyre og er senere voxet stærkt og temmelig regelmæs-

Tabel 17 b.

Omkostninger ved Forsendelse af »fresh Beef«
fra Chicago til London eller Liverpool i 1893. pr. 100 ₤.

Kr. Øre.

Jernbanefragt i refrigerator Cars fra Chicago til New York 45 C. pr. 100 lbs. = pr. 100 Pd. dansk c.	1	50
Dampskibsfragt (Kølerum) fra New York til London eller Liverpool 1 \$ pr. Ton = 1 sh. pr. 100 Pd. dansk . . .	0	90
Kjørsel og Markedsomkostninger i London eller Liverpool 9 d. pr. 100 lbs. . . .	0	67
Kommission osv. pr. 100 lbs. ca 10d. . . .	0	75
Ialt . . .	3	83

Tabel 18.

Export fra Kanada til Storbritanien.

1882-92

Aar.	Tyre, Oxer og Køer		Faar og Lam	
	Antal Stkr.	Værdi	Antal Stkr.	Værdi.
1882	32,359	713,734 £	68,865	152,556 £
1883	53,135	1,144,369 -	94,285	216,797 -
1884	61,031	1,300,816 -	61,367	127,249 -
1885	68,430	1,372,791 -	39,684	80,048 -
1886	67,203	1,208,678 -	94,343	184,050 -
1887	65,125	1,134,822 -	35,473	65,738 -
1888	60,977	1,076,623 -	45,339	89,272 -
1889	84,444	1,464,073 -	55,857	111,128 -
1890	120,469	1,892,298 -	42,640	83,656 -
1891	107,524	1,770,630 -	31,633	61,337 -
1892	97,946	1,576,949 -	15,743	31,359 -

Tabel 19.

Export af »fresh Beef« fra Kanada til Storbrit.
1882—92

Aar	Cwts.	£
1882	23	60
1883	33,951	94,221
1884	23,606	65,953
1885	17,736	47,250
1886	10,054	21,196
1887	169	395
1888	93	199
1889	148	283
1890	27,911	55,694
1891	287	639
1892	154	260

Tabel 20.

Export fra de Foren. Fristater til Storbritanien
1882—1892.

Aar.	Oxer og Tyre		Faar og Lam.	
	Stkr.	Værdi £	Stkr.	Værdi £
1882	47,664	1,101,473	58,922	124,096
1883	154,982	3,537,363	89,083	211,555
1884	139,213	3,316,567	30,317	73,237
1885	137,319	3,102,178	11,829	29,801
1886	113,756	2,270,831	5,551	10,702
1887	94,642	1,849,307	1,027	2,040
1888	142,865	2,841,291	1,203	1,956
1889	294,124	5,793,296	18,690	36,288
1890	384,198	7,351,981	3,904	7,900
1891	314,228	6,053,483	10,537	17,948
1892	392,679	7,470,333	2,829	5,854

sigt, viste Tilbagegang i 1891, og naaede i 1893 til 1ste November 209,859 Stk., hvilket beregnet for hele Aaret kun giver 251,829 Stk. (Tab. 24 a), altsaa mindre end end i 1891, hvad man da ogsaa havde ventet. For Faar og Lams Vedkommende var Exporten størst i 1879 og er senere sunket ned til en Ubetydelighed.

Exporten af fersk Oxekjød, som staar opført i Tab. 21, begyndte 1876 og var allerede i 1882 kommet op til 446,778 Ctw., har senere taget stærkt til, og viste ikke Tilbagegang i 1891 saaledes som omtalt for levende Kvægs Vedkommende, hvorimod der bliver stærk Tilbagegang i 1893, idet der til 1ste Nov. kun var exporteret 1,245,219 Ctw., hvilket beregnet for hele Aaret giver 1,494,261 Ctw. (Tab. 24 b). Men medens Exporten af levende Kvæg i 1893 antagelig kun bliver c. 10 % mindre end i 1892, bliver Exporten af fersk Oxekjød i 1893 efter Beregningen c. 23 % mindre.

Exporten af fersk Faarekjød har aldrig havt stor Betydning; det højeste Tal er naaet i 1883, nemlig 41,398 Ctw., senere er Exporten dalet stærkt, og er nu ganske ophørt (Tab. 21). Faarekjød, rigtignok i frosset Tilstand, exporteres derimod i de senere Aar i stor Mængde fra New Zealand, Argentina, New South Wales og Queensland til England; fra New Zealand og Queensland exporteres tillige frosset Oxekjød (Tab. 26). Fra Argentina er der ligeledes i de senere Aar paabegyndt Export af levende Kvæg til England (3499 Stk. i 1892).

Fornærmere atfaa anskueliggjort den Rolle, som den nord-amerikanske Kvæg- og Kjødexport spiller med Hensyn til Englands Kjødforsyning, maa vi nu betragte den samlede Import til England af disse Varer. Hvad levende Kvæg og Faar angaar, ses Importen i Tab. 22 a, der viser at denne for Kvæg har været størst i 1890 (642,596 Stk.) og siden den Tid taget væsentlig af; Tab. 22 b., hvor Importen er specificeret for 1890—1892 afgiver til dels Forklaringen; en stærk Aftagen af Importen af Kvæg (hvorimellem Levekvæg) og Kalve fra Danmark og for

Tabel 21.

Export fra de Forenede Fristater til Storbrit.
i 1882—92

Aar.	Fersk Oxekjød		Ferskt Faarekjød	
	Ctws.	Værdi: £	Ctws.	Værdi: £
1882	446,778	1,242,400	29,062	82,921
1883	730,966	2,059,007	41,398	119,639
1884	811,644	2,206,704	32,229	92,802
1885	854,845	2,224,158	33,244	92,155
1886	762,226	1,767,803	6,369	15,498
1887	643,320	1,453,456	2,289	3,600
1888	784,429	1,813,382	7,157	10,027
1889	1,275,948	2,826,516	1,609	3,093
1890	1,693,148	3,629,936	134	273
1891	1,747,578	3,745,324	10,574	24,373
1892	1,951,887	4,206,106	72	139

Tabel 22 a.

Samlet Indførsel til Storbritanien
af Kvæg og Faar. 1891—92.

Aar.	Oxer, Køer og Kalve		Faar	
	Stkr.	Værdi £	Stkr.	Værdi £
1882	343,699	6,655,590	1,124,391	2,558,827
1883	474,750	9,332,242	1,116,115	2,518,382
1884	425,507	8,271,020	945,042	2,149,704
1885	373,078	7,046,477	750,886	1,625,029
1886	319,622	5,068,846	1,038,965	2,010,194
1887	295,961	4,438,785	971,404	1,945,839
1888	377,088	5,912,361	956,210	1,740,549
1889	555,222	9,069,327	677,958	1,195,132
1890	642,596	10,505,525	358,458	696,312
1891	507,407	8,581,574	344,504	663,015
1892	502,237	9,224,011	79,048	124,239

Tabel 22 b.

Indførsel af Oxer, Tyre, Køer og Kalve
fra forskellige Lande.

fra		1890 Stkr.	1891 Stkr.	1892 Stkr.
Oxer og Tyre	Danmark	21,238	8,602	901
	Spanien	8,071	7,662	1,591
	Kanada.....	109,610	98,376	90,012
	Forenede Stater.....	384,198	314,228	392,679
	Andre Lande	13,401	11,635	5,098
Ialt...		536,518	440,503	490,281
Køer	Danmark	32,699	11,998	844
	Sverig	1,660	293	45
	Kanada	10,859	9,148	7,934
	Forenede Stater.....	441	667	255
	Andre Lande	3,487	3,208	1,428
Ialt...		49,146	25,314	10,506
Kalve	Danmark	22,021	6,263	260
	Holland	33,424	34,168	762
	Kanada.....	840	765	293
	Andre Lande	644	394	135
Ialt...		56,929	41,590	1,450

Tabel 22 c.

Procentisk Indførsel til Storbritanien
i 1890—1892 af

	Kvæg (Oxer, Tyre Køer)			Faar og Lam
	1890	1891	1892	1892
Foren. Fristater.	c. 65 %	c. 67 $\frac{1}{2}$ %	c. 78 %	c. 3 $\frac{1}{2}$ %
Kanada	c. 20 %	c. 23 %	c. 19 $\frac{1}{2}$ %	c. 19 $\frac{1}{2}$ %
Andre Lande ...	c. 15 %	c. 9 $\frac{1}{2}$ %	c. 2 $\frac{1}{2}$ %	c. 77 %

1892 Ophør af (Forbud mod) Kalveindførsel fra Holland. Af Tab. 22 b. sees tillige, at medens der fra Kanada sendes c. 8 % som Køer (magert Kvæg til Skotland), sendes der udelukkende Oxer og Tyre fra de nordamerikanske Fristater, deraf udgjør Tyre kun et forsvindende Antal. I Tab. 22 c er Importen af stort Kvæg og Faar anført procentvis. Med Hensyn til Importen af Kvæg og Faar for 1893 henvises til Tab. 24 a.

Den samlede Indførsel af fersk Oxekjød og Faarekjød til Storbritanien ses af Tab. 23 a, der viser en

Tabel 23 a.

Samlet Indførsel til Storbritanien

1882—92 af

Aar	Fersk Oxekjød		Fersk Faarekjød	
	Ctws.	Værdi £	Ctws.	Værdi £
1882	463,954	1,291,165	189,847	637,346
1883	804,794	2,260,941	236,496	696,616
1884	878,350	2,377,177	503,194	1,411,051
1885	902,951	2,345,415	572,868	1,486,317
1886	860,867	1,862,284	653,447	1,405,383
1887	656,194	1,478,193	783,114	1,572,729
1888	836,659	1,919,306	988,010	1,939,475
1889	1,385,752	3,029,154	1,225,058	2,575,396
1890	1,854,593	3,923,015	1,656,419	3,447,776
1891	1,920,511	4,038,487	1,662,994	3,282,001
1892	2,079,637	4,413,148	1,699,966	3,447 102

mere jævn Fremgang i de senere Aar end for levende Kvæg og Faar; Tab. 23 b viser for Aarene 1890—1892 de nordamerikanske Fristaters Andel i Import af Oxekjød; Importen af Faarekjød derfra har jo ingen Betydning og er ikke medtaget.

Hvad angaar Fordelingen af Importen af levende Kvæg og Faar til Storbritaniens forskellige Byer hen-

Tabel 23 b.
Indførslen til Storbritanien.
 i 1890—92 af

	Fersk Oxekjød Cwts.			Procentvis		
	1890	1891	1892	1890 c.	1891 c.	1892 c.
Foren. Fristater	1,693,148	1,747,578	1,951,887	91 ¹ / ₄ %	91 %	93 ³ / ₄ %
Andre Lande...	161,445	172,933	127,750	8 ³ / ₄ %	9 %	6 ¹ / ₄ %
Ialt....	1,854,593	1,920,511	2,079,637	100 %	100 %	100 %

Tabel 24 a.
Indførsel af levende Dyr
 til Storbritanien og Irland for 10 Maaneder af 1893.

Fra	Oxer, Tyre og Køer Stkr.	Kalve Stkr.	Faar og Lam Stkr.	Svin Stkr.	Værdi Stkr.
De Forenede Fristater	209,859	»	»	»	3,923,496
Kanada.....	77,568	3	1,067	138	1,374,147
Danmark (Island) ...	»	»	29,227	»	35,254
Andre Lande	7,815	64	24,967	»	162,856
Ialt....	295,242	67	55,261	138	5,495,753
Fra de Forenede Fri- stater beregnet for et helt Aar.....	251,829	»	»	»	»

Tabel 24 b.

Indførsel af fersk Kjød
til Storbritanien og Irland for 10 Maaneder af 1893.

Fra	Oxekjød	Faare- kjød	Svine- kjød	Værdi
	Cwts.	Cwts.	Cwts.	£
De Forenede Fristater	1,245,219	»	»	2,756,614
Australien	»	1,040,736	»	2,021,249
Argentina	»	439,548	»	815,583
Holland	»	129,613	93,451	518,106
Tyskland	»	16,425	»	41,136
Belgien	»	»	18,795	46,967
Andre Lande	266,781	52,702	27,051	649,576
Ialt	1,512,000	1,679,024	139,297	6,849,231
Fra de Forenede Fristater, bo- regnet for et helt Aar	1,494,261	»	»	»

vises til Tab. 25, der viser at kun Liverpool, London og Glasgow her have Betydning for Kvægs, Newcastle o. T. tillige for Faars Vedkommende.

Ligesom Liverpool har den største Import af levende Kvæg, saaledes har denne By i langt højere Grad Hovedimporten af fersk Oxekjød, og jeg har i Tab. 27 anført de Oplysninger i saa Henseende, som jeg har faaet gennem de respektive danske Konsulater. Af det til Liverpool ankomne Kvanta, forbruges kun en mindre Del der, en stor Del sendes videre — ligesom $\frac{3}{4}$ af det i Liverpool (Birkenhead) slagtede amerikanske Kvæg — til mange forskellige Pladser, ikke mindst til London, hvor særlig Bagfjerdingerne afsættes.

Selve Londonnermarkedet har dog mest Interesse for os, og jeg har derfor i Tab. 28 givet en Oversigt over Indførslen dertil af levende Kvæg og Faar for 1891 og 1892, hvoraf det ses, at det allerede i 1891 for

Tabel 25.

Importeret Kvæg og Faar
til forskellige Byer i Storbritanien i 1892.

Byens Navn	Kvæg Stk.	Faar Stk.	% af Kvæg	% af Faar
Aberdeen	6,469	»	1,28	»
Bristol.....	17,089	1,052	3,37	1,29
Dundee.....	8,586	»	1,70	»
Falmouth.....	606	»	0,12	»
Glasgow.....	74,280	105	14,67	0,12
Grimsby.....	312	»	0,07	»
Harwich.....	375	74	0,07	0,09
Hull.....	5,631	»	1,11	»
Leith.....	200	»	0,04	»
Liverpool.....	229,972	42,365	45,43	52,06
London.....	148,931	11,242	29,42	13,84
Newcastle o. T....	10,066	26,031	2,00	32,00
Plymouth.....	422	»	0,08	»
Portsmouth.....	1,524	»	0,30	»
Southampton.....	1,739	496	0,34	0,60
Weymouth.....	9	»	»	»
Ialt....	506,211	81,365	100,00	100,00

Tab. 26.

Export af frosset Kjød til Storbritanien fra

Aar	New Zealand		Quensland		N. S. Wales	Argen- tina	Victoria Fersk
	Fersk Faare- kjød Ctws.	Fersk Oxekjød Ctws.	Fersk Faare- kjød Ctws.	Fersk Oxekjød Ctws.	Fersk Faare- kjød Ctws.	Fersk Faare- kjød Ctws.	Faare- kjød Ctws.
1882	5,814	»	»	»	8,336	»	23,133
1883	71,942	»	»	»	21,376	3,571	10,371
1884	240,613	»	»	»	26,364	40,230	35,094
1885	284,013	»	»	»	9,085	112,223	44,489
1886	346,565	»	»	»	4,762	190,409	32,949
1887	395,638	»	»	»	20,927	251,273	21,518
1888	498,628	40,490	»	»	44,489	345,392	»
1889	568,499	75,131	11,101	24,575	30,999	395,303	»
1890	787,322	88,495	19,497	20,799	90,329	435,084	»
1891	496,126	107,433	66,377	40,850	100,954	436,358	»
1892	765,668	62,065	23,055	54,000	188,671	471,128	»

Tabel 27.

Indførsel af fersk Oxekjød.
fra Nordamerika.

til	1891 Ctws.	1892 Ctws.
Liverpool	1,403,303	1,565,690
London	132,324	192,547
Andre Havne i Stbt.	212,238	193,804
Ialt Indf. fra Nordamerika .	1,747,865	1,952,041

Tabel 28.

Antal af Kvæg og Faar indførte til London
1891 og 1892 fra forskellige Lande.

fra	1891		1892	
	Kvæg	Faar	Kvæg	Faar
Nederlandene.....	28,323*	209,179	823	8,849
Portugal	40	»	»	»
Spanien	329	»	»	»
Sverige.....	1,847	156	263	»
Kanada	9,123	12,112	7,933	1,418
Foren. St. i Amerika	125,051	4,656	139,813	»
Argentina.....	484	1,471	99	975
Ialt...	165,197	227,574	148,931	11,242

Antal af Kvæg og Faar indførte til Harwich fra Danmark og Holland
i 1891-1892.

fra	1891		1892	
	Kvæg	Faar	Kvæg	Faar
Danmark.....	3,162	21,010	172	74
Holland.....	1,122	20	203	»
Ialt...	4284	21,030	375	74

* Kalve.

det voxne Kvægs Vedkommende, udelukkende er fra de nordamerikanske Fristater at Indførslen sker (i Modsætning til Liverpool, hvor omtr. $\frac{1}{4}$ af Indførslen stammer fra Kanada), idet de under Nederlandene for 1891 anførte 28,323 Stk. nærmest er Kalve. I Tab. 29 har jeg givet en Oversigt over den omtrentlige Indførsel af Kjød

Tabel 29.

Tilførslen af Kjød til
Londons Central Meat Market.

	1891 Ctws. c.	% af Indf. c.	1892 Ctws. c.	% af Indf. c.
Kvæg og Faar slagtede i Storbrit. og Irland, men udenfor London .	2,345,960	38	2,357,040	37
Kvæg og Faar slagtede i Deptford c.	967,000	15	928,000	14
Slagtede i Islington (nærmest Faare- kjød)	366,320	6	368,580	6
Tilført Kjød fra Europa	501,140	8	601,180	10
Tilført afkølet Kjød fra Nordamerika mest Bagfjerdinger	1,165,600	19	1,389,900	21
Frosset Faarekjød fra New-Zealand og Australien	813,720	14	756,380	12
Summa	6,159,740	100	6,401,080	100

Tabel 30.

Middelpriser for Oxekjød i Kroppe paa Central
Meat Market i London.

1848—53	$6\frac{1}{3}$ d.
1853—63	$7\frac{1}{2}$ -
1866—70	$4\frac{3}{4}$ d. — 7 d. pr. lbs.
1871—75	$5\frac{1}{4}$ - — 8 - - -
1876—80	$4\frac{1}{4}$ - — 8 - - -
1881—85	$4\frac{1}{2}$ - — $7\frac{1}{2}$ - - -
1886—90	$3\frac{1}{4}$ - — $6\frac{1}{2}$ - - -
1891	$4\frac{1}{4}$ - — $7\frac{1}{2}$ - - -

Tabel 31.

Gjennemsnittsprisen for Oxekjød paa Londons
Central Meat Market.

Januar—Juni incl. 1893.

Oxekjød pr. Stone à 8 lbs. (sh - d)	1. Kvartal	2. Kvartal
Scotch. short sides.....	$\frac{4}{1} - \frac{4}{5}$	$\frac{4}{4} - \frac{4}{7}$
- long sides	$\frac{3}{7} - \frac{3}{11}$	$\frac{3}{10} - \frac{4}{2}$
English, prima.....	$\frac{3}{7} - \frac{3}{11}$	$\frac{3}{9} - \frac{4}{1}$
Middling.....	$\frac{3}{2} - \frac{3}{6}$	»
Cows and Bulls	$\frac{2}{3} - \frac{2}{10}$	$\frac{2}{4} - \frac{3}{0}$
American, Birk'n'h'd killed ..	$\frac{3}{2} - \frac{3}{5}$	$\frac{3}{7} - \frac{3}{9}$
» Deptford killed ..	$\frac{3}{3} - \frac{3}{7}$	$\frac{3}{7} - \frac{3}{10}$
» Refrig. hind-grs. .	$\frac{3}{2} - \frac{3}{6}$	$\frac{3}{10} - \frac{4}{3}$
» » fore-grs. .	$\frac{2}{3} - \frac{2}{6}$	$\frac{2}{6} - \frac{2}{9}$
New Zealand, hind-grs.....	$\frac{2}{4} - \frac{2}{7}$	»
» fore-grs.....	$\frac{1}{11} - \frac{2}{1}$	»
Queensland, hind-grs.....	$\frac{2}{4} - \frac{2}{7}$	$\frac{2}{11} - \frac{2}{11}$
» fore-grs.	$\frac{1}{11} - \frac{2}{1}$	$\frac{2}{6} - \frac{2}{6}$
Danish Sides	»	$\frac{2}{4} - \frac{3}{3}$

til det store Central Meat Market i London for Aarene 1891 og 1892, hvoraf ses, at de nordamerikanske Tilførsler tilsammen have udgjort over $\frac{1}{3}$ af den samlede Indførsel. Tillige er i Tab. 30 angivet Middelpriiserne for Oxekjød i Kroppe for en længere Aarrække, og i Tab. 31 Priiserne for Oxekjød fra forskjellige Lande for 1ste og 2det Kvartal af 1893. Det ses af sidstnævnte Tabel at dansk Oxekjød er noteret i 2det Kvartal (Importen herfra paabegyndtes i Midten af Marts), og at Priiserne for det danske Oxekjød, der for en Del stammer fra Køer, staar nærmest ved, kun lidt højere end »Køer og Tyre«, men højere end afkølede amerikanske Forfjerdinge. —

Spørge vi til Slutning om, hvorvidt Nordamerika vil vedblive at have den store Betydning for Englands Oxekødsforsyning, som den nu, efter hvad vi have set, faktisk har og længe har havt, eller om Kulminationspunktet alt er naaet, saa er dette ikke let at forudsige med Bestemt-

hed. Hvad der synes at kunne tyde paa, at Exporten af Kvæg og Oxekjød vedblivende skulde dale saaledes, som for Kvægs Vedkommende i 1891 og 1893 og for Oxekjøds i 1893, er maaske det, at Kvægbestanden i de nordamerikanske Fristater ikke i de sidste Aar har holdt Skridt med Befolkningen. I 1890 var der c. 840 Kreaturer pr 1000 Indb., nu er der under 800.

Desuden er det jo ikke sikkert, at de nuværende lave Fragttaxter bibeholdes; som jeg omtalte, vare de jo ikke lidt højere i 1891. Hovedaarsagen til den mindre Export af Kvæg og Kjød til England ligger dog i sidste Aars lave Priser paa Kjød, og faktisk er det, at der ofte til de nuværende Priser exporteres med Tab fra Amerika. To af de vigtigste amerikanske Exportforretninger i fersk Kjød, nemlig Aktieselskaberne Eastmanns lim. og Hammond & Co. lim. give saaledes ingen Dividende, og Aktierne, som oprindelig lød paa £ 10, noteres nu henholdsvis til £ $3\frac{5}{8}$ og $2\frac{1}{2}$. Den Art Forretninger kan kun bestaa ved at have en meget stor Driftskapital i Ryggen, og ved at der tjenes godt paa de amerikanske Forretninger. At Exporten fra Amerika til England ikke er bleven endnu langt ringere, end som Tilfældet har været i 1893, ligger simpelt hen i, at Firmaerne nu engang have et stort Apparat igang for denne Export, saasom Kontrakter om Plads i Skibe, og om Leverancer af Kjød; Boutiker og Lagre forskjellige Steder i England, Personale o. s. v.; i saadanne Forhold maa Grunden søges til, at der f. Ex. i Foraaret vedblivende sendtes Kjød til London, uagtet Priserne paa denne Vare faktisk vare omtrent lige saa høje i New York.

Det kan altsaa ikke skjules, at den amerikanske Kvæg- og Kjødexport arbejder under et stærkt Tryk for Tiden, og der næppe er nogen stor Avance at vente, saalænge som Prisorholdet med Hensyn til Kvæg og Kjød i Amerika og England er som det nuværende; det er derfor nok muligt, at Exporten næppe vil stige synderlig foreløbig, om den end bliver noget større end i 1893; men jeg er

af den Formening, at det ogsaa kun vil være foreløbigt. Thi se vi hen til Vestens Opdyrkning og Bebyggelse, — og i den Henseende er der langt tilbage endnu, — til Nødvendigheden af, efterhaanden at gaa mere over til Kvægbrug, og se vi hen til Majsens stærke Tiltagen, har man de Momenter, der tale for, at Kvægholdet atter vil stige stærkere end Befolkningen, hvad der atter taler for en større Export. Englands Behov spiller naturligvis dog den største Rolle, og Exporten fra Amerika beroer jo i sidste Instans paa, hvormeget de store Markeder i London og Liverpool kunne konsumere. London har jo Ord for næsten at kunne sluge Alt, men der er vel ogsaa der en Grænse.

For vor Kjødexport herhjemme er den nordamerikanske Kvæg- og Kjødexport en slem Konkurrent, netop paa Grund af Varernes udmærkede Kvalitet og paa Grund af den Garanti, der ved Statskontrollen ydes Konsumenterne. Skal vor Kjødexport faa Fremgang, troer jeg, at en saadan Statskontrol bliver nødvendig, og at der kun sendes virkelig sundt og godt Kjød. Vi har jo i London et godt Marked for Kjød af ældre tykfede Køer og for denne Vare ingen videre Konkurrence fra Amerika, desuden er vor Kjødforsendelse til England jo lettere og billigere end fra Nordamerika, idet vi, som det er bevist i Sommer, i den varme Tid kunne exportere Kjød uden Is-afkøling i Skibe. Til Slutning skal jeg kun fremhæve, at det er en vigtig Betingelse for vor Kjødexport, at Handlen ikke spredes paa for mange Hænder; kun ved at holde dansk Kjød samlet i Markedet, ialfald saalænge som Exporten kun er i sin Barndom, kan der opnaaes at skabe et virkelig paaagtet Mærke, hvad der har en særdeles stor Betydning, særlig i et saa stort Handelscentrum som Central Meat Market i London.

Hertil knyttedes følgende Diskussion:

Præsidenten (Capitain la Cour) vilde spørge, om den Opfattelse var almindelig hos Amerikanerne, at de stode

sig bedre ved at overføre slagtet end levende Kvæg til Europa. Af de meddelte Tal fremgaar, at i det sidste Aar er der en Tilbagegang i Udførselen fra Amerika til Europa, saa vel hvad det levende Kvæg som hvad det slagtede angaar, men i det Hele taget maa man sige, at Kjødexporten fra Amerika til Europa er i en stærk Stigning. Naar nu imidlertid Amerikanerne synes at ville gaa i Retning af at udføre slagtet Kvæg, hvad er saa vel Grunden dertil? Det kan have Interesse for os at faa det oplyst, eftersom vi nu ere henviste til at gaa over til England med slagtet Kvæg. Fragten har vel sin Betydning; den er efter de foreliggende Oplysninger 60 Kroner pr. Stk. levende Kvæg, eller ca. 10 Kr. pr. 100 Pund Kjød, naar det gaar levende over, medens den derimod er 382 Øre pr. 100 Pund i slagtet Tilstand, eller med andre Ord: Fragten er i det første Tilfælde næsten tre Gange saa stor som i det andet. Men selv om man nu ogsaa ser hen hertil, forekommer det dog Taleren, at der maa være et andet Moment, der medfører, at Amerikanerne gaa den Vej, de nu gaa. Naar man ser paa de opgivne Priser i den sidste Tabel, viser det sig, at der bringes mere ud af det Kjød, der slagtes i Deptford, end af det, der slagtes i Amerika og afkølet bringes over til England. Prisforskjellen er 15—16 pCt., og den maa let kunne bære den Fragtdifferents, som før antydedes, naar Svindet blot indskrænkes til det almindelige og ikke bliver ekstraordinært stort ved, at Dyr krepere undervejs. Det forekom Taleren yderligere, at det maatte være en Fordel for Amerika, der, saa vidt han vidste, har store Stalde i Liverpool, hvor de kunne have et stort Antal Kvæg staaende, at føre Kvæget levende til England, thi om det end skal dræbes inden en vis Tid, haves der dog nogen mere Frihed med Hensyn til at bringe Kjødet paa Markedet til en belejlig Tid, end naar det kommer over i Skib og i Reglen strax skal bringes paa Markedet. Her er Forhold tilstede, som det har Betydning for os at se hen til og faa rede paa. Der er en vis Sandsynlighed for, at vi ikke faa den samme Frihed med Hensyn til Indførselen, som vi have haft tidligere, men det er maaske ogsaa muligt, at vi kunne faa Lov til at slagte

paa Kysten i England, og Spørgsmaalet er da: Er der særlige Forhold, der gjøre det heldigst for Amerikanerne at slagte hjemme, og vil der for vort Vedkommende kunne antages at være en lige saa stor Fordel ved at slagte hjemme? At faa dette Spørgsmaal klaret vil have Betydning med Hensyn til de yderligere Foranstaltninger, der maa træffes herhjemme for at faa Slagtingen gennemført saa rationelt som muligt. Naturligvis er der en meget stor Forskjel mellem Amerikanerne med den lange Overfart til England og os, men der maa sikkert kunne drages Slutninger ud af de af Amerikanerne indvundne Erfaringer, og vi have tilmed, hvad Afkølingen angaar, heldigere Forhold at støtte os til end Amerikanerne, idet vi ikke behøve at gaa ned til en saa stærk Afkøling som de.

Proprietær Heyman: Det kunde maaske se ud, som om det var en Fordel at afsende levende Kvæg, men man maa erindre, at der er en vis Risiko forbunden dermed, idet en Del kunne dø undervejs; men forøvrigt skulde Taleren ikke indlade sig paa at forklare det Fænomen, som nu viser sig, nemlig at man gaar mere og mere over fra at afsende levende Kvæg til at afsende Kjød. Det er et Faktum. Hvad Afkølingen angaar, da er der ikke Tvivl om, at vi have et stort Forspring for Amerikanerne, idet de ere nødte til at afkøle meget nær ved 0°, hvorimod vi ikke behøve at afkøle i Skibene, selv i tørre, varme Sommere, idet Erfaringen har vist, at vi uden Afkøling have formaaet at afsende til England Kjød, som er kommet derover i udmærket god Stand.

Kommissionær Halvorsen troede, det vilde være det heldigste at kunne slagte paa Kysten i England. Det ser ganske vist lidt mærkeligt ud, at Kjødexporten fra Amerika er tiltaget stærkere end Exporten af levende Kvæg, men Grunden er vel den, at der derovre findes Aktieselskaber med store Kapitaler, og som have 300 à 400 Boutiker i England, der alle skulle forsynes med Kjød. For Danmarks Vedkommende er det godt, at vi have havt Kjødexporten under de

nuværende Forhold, men hvis der kunde blive aabnet os Adgang til at slagte i England, vilde det vistnok være det fordelagtigste. Vi have jo nemlig ikke altid første Klasses Kvalitet, som taaler en længere Transport, men derimod middelgode Varer, der præsentere sig bedst, naar der slagtes derovre. — I Malmö er man af den Mening, at der vil blive aabnet for Sverrig fra Nytaar paa Betingelse af, at Sverrig afspærres fra Tyskland. Dette er kun et Rygte, men det kan maaske have noget paa sig, og mulig kan Tilladelsen ogsaa strække sig til os.

Præsidenten troede, at der fra vor Regjerings Side blev gjort, hvad der kunde gøres for at faa aabnet os Adgang til England saa snart som muligt. Bestræbelserne fra Sverrigs Side for at faa aabnet Adgang til England har man hørt ikke saa lidt om, og det er ogsaa blevet fortalt fra svensk Side, at nu var man nær ved det. At der blev aabnet fra Norge har en ganske anden Grund. Dette Land har ikke havt Sygdommen hos sig, og det var kun ved et uheldigt Tilfælde, at der blev lukket for Norge, men Fejlen blev hurtigt redresseret. Lige over for Sverrig er Forholdet et andet, thi Sverrig har havt Sygdommen; der skal imidlertid hengaa 6 Maaneder efter Sygdommens Ophør, før man ifølge de engelske Love kan lukke op igjen, og det forekom Taleren, — han erindrede det ikke saa nøje — at man endnu efter Midsommertid, i Juni og Juli Maaneder havde Tilfælde af Sygdommen hinsides Sundet.

Taleren vilde bringe Foredragsholderen en varm Tak for den store Interesse, som han lige fra Foraaret, da der i England blev lukket for os, havde vist hele Exportsagen, og samtidig vilde Taleren benytte Lejligheden til paa Selskabets Vegne tillige at takke de andre Herrer af Exportudvalget herhjemme, som have bragt et betydeligt Offer af Tid og Arbejde for at hjælpe os udover de vanskelige Forhold, hvorunder vi særlig i Foraaret vare stillede, og derhos har Udvalget endvidere tilbudt at ville fortsætte Virksomheden. Taleren vilde endvidere benytte Lejligheden til at udtale, at

naar man nu foreløbig fortsatte Exportslagteri-Virksomheden i Kjøbenhavn og Esbjerg og tillige fik et kontrolleret Slagteri i Frederikshavn, vilde Exportørerne og Kjødhandlerne staa sig bedst paa det engelske Marked, om de vilde benytte disse kontrollerede Slagterier i større Maalestok end hidtil har været Tilfældet; den meget spredte Kjødexport, der maaske foregaar lidt billigere end Exporten gennem de kontrollerede Kjødexportforretninger, er uheldig; en Betyggelse lige over for det engelske Marked vil kun kunne tilvejebringes gennem en mere samlet Exportvirksomhed, støttet, som ogsaa den ærede Foredragsholder nævnte, fra Statens Side, men der behøves utvivlsomt en Lov om, at alt Kjød, der er uskikket til Menneskeføde, skal holdes tilbage. Man ser af de Priser, som ere opnaaede for det danske Kjød i Foraaret, i Sommer og nu, at det danske Kjød stod sig bedre i Foraaret, end det kom til at staa senere hen i Aaret i Forhold til det andet Kjød, der fremkom paa det engelske Marked, og da man har en Formening om, at det vil være til Gavn for det hele, om man kan samle sig noget mere om at bruge den Exportvirksomhed, hvor der finder en Kontrol Sted, bør man helst benytte denne. Regjeringen betaler Udgiften til Slagteriinspektørerne i Kjøbenhavn og Esbjerg og har ogsaa stillet sig velvillig lige over for Udførselen fra Frederikshavn. Taleren vilde endvidere takke den ærede Foredragsholder, fordi han havde benyttet den Lejlighed, der blev ham givet til at besøge Amerika, vor store og mægtige Konkurrent paa det engelske Marked, til at fremskaffe os de Oplysninger derfra, som nu ere blevne os forelagte.
